ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 28.10.2014 г.
COM(2014) 667 final

2014/0309 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (кодифициран текст)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. В контекста на Европа на гражданите Комисията отдава голямо значение на опростяването и яснотата на правото на Съюза с оглед по-голямата му разбираемост и достъпност за гражданите, на които по този начин осигурява широки възможности да упражняват предоставените им специфични права.

   Тази цел не може да бъде постигната, докато съществуват множество разпоредби, които след като са били изменяни неколкократно и често съществено, продължават да се намират отчасти в първоначалния акт, отчасти в последващите го изменящи актове. Необходимо е проучване и сравнение на голям брой актове, за да се установи кои са действащите разпоредби.

   Поради това кодификацията на разпоредби, претърпели чести изменения, е от съществено значение за яснотата и прозрачността на правото.

2. На 1 април 1987 г. Комисията реши[1] да инструктира своите служби да извършват кодификация на всички актове най-късно след десетото им изменение, като подчерта, че това е минимално изискване и че в интерес на яснотата и разбираемостта на разпоредбите, службите следва да положат усилия да кодифицират текстовете, за които са отговорни, в още по-кратки срокове.

3. Заключенията на Председателството на Европейския съвет в Единбург от декември 1992 г. потвърдиха това[2], като в тях беше подчертано значението на кодификацията, която осигурява правна сигурност по отношение на правото, приложимо към даден момент по даден въпрос.

   Кодификацията трябва да се извършва при стриктно спазване на обичайния процес за приемане на актове на Съюза.

   Предвид невъзможността за въвеждане на изменения по същество в актовете, предмет на кодификация, Европейският парламент, Съветът и Комисията решиха с междуинституционално споразумение от 20 декември 1994 г., че може да се прилага ускорена процедура за бързо приемане на кодифицираните актове.

4. Целта на настоящото предложение е да се извърши кодификация на Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност[3]. Новият регламент ще замести различните актове, които са инкорпорирани в него[4]; той запазва напълно съдържанието на кодифицираните актове и се ограничава до тяхното обединяване, като внася единствено формални изменения, необходими за самото кодифициране.

---

1 COM(87) 868 PV.

2 Виж приложение 3 от част А на посочените заключения.

3 Включено в законодателната програма за 2014 г.

4 Виж приложение I към настоящото предложение.

5. Настоящото предложение за кодификация беше изработено на основата на предварителна консолидация на текста, на 22 официални езика, на Регламент (ЕО) № 1225/2009 и изменящите го актове, с помощта на информационна система от Службата за публикации на Европейския съюз. При промяна на номерацията на членовете съответствието между старата и новата номерация е посочено в таблица на съответствието, която се съдържа в приложение II към кодифицирания регламент.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

2014/0309 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (кодифициран текст)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора ⌦ за функционирането на Европейския съюз ⌫, и по-специално ⌦ член 207, параграф 2 ⌫ от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на предложението на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[5],

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

↓ 1225/2009, съображение 1 (адаптиран)

(1) Регламент (ЕО) № ⌦ 1225/2009 ⌫ на Съвета[6] е бил неколкократно и съществено изменян[7]. С оглед постигане на яснота и рационалност този регламент следва да бъде кодифициран.

↓ 1225/2009, съображение 3 (адаптиран)

(2) Споразумението по дъмпинга, а именно Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. („Антидъмпингово споразумение от 1994 г.“) съдържа детайлни правила, отнасящи се по-специално до изчисляването на дъмпинговия марж, процедурите за откриване и провеждане на разследване, включително установяването и тълкуването на фактите, въвеждането на временни мерки, въвеждането и събирането на антидъмпингови мита, срока на действие и прегледа на антидъмпингови мерки и публичното разгласяване на информация, свързана с антидъмпингови разследвания.

5 ОВ С […], […] г., стр, […].

6 Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 51).

7 Виж приложение I.

(3) За да се гарантира правилно и прозрачно прилагане на ⌦ правилата ⌫ на ⌦ Антидъмпинговото споразумение от 1994 г. ⌫, езикът на ⌦ това ⌫ споразумение следва да намери ⌦ възможно най-добро отражение ⌫ в законодателството на ⌦ Съюза ⌫.

↓ 1225/2009, съображение 4 (адаптиран)
→1 Коригендум, ОВ L 7, 12.1.2010 г., стр. 22

(4) При прилагането на правилата на ⌦ Антидъмпинговото споразумение от 1994 г. ⌫ е съществено ⌦ Съюзът ⌫ да отчита как те се тълкуват от основните търговски партньори на ⌦ Съюза ⌫, за да се спазва равновесието между права и задължения, →1 установени от Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ) ←.

↓ 1225/2009, съображение 5 (адаптиран)

(5) Желателно е да се определят ясни и детайлни правила за определянето на нормалната стойност; по-специално тази стойност във всички случаи следва да се основава на представителни продажби при обичайни търговски условия в страната на износа. Целесъобразно е да се дадат насоки относно това кога страни могат да се смятат за свързани за целите на определяне на случай на дъмпинг. Целесъобразно е да се дефинират условията, при които продажбите на вътрешния пазар могат да се разглеждат като продажби на загуба и да не се вземат предвид, в който случай за основа да се вземат останалите продажби или конструирана нормална стойност или продажбите за трета страна. Целесъобразно е също да се предвиди правилно разпределение на разходите, дори за операции по въвеждане, ⌦ както ⌫ и насоки за дефинирането на операции по въвеждането и за размера и метода на разпределението. Необходимо е освен това при конструиране на нормалната стойност да се посочи методологията, която следва да се прилага при определяне на размерите за включване в тази стойност на разходите по реализацията, на общите и административни разходи и на обоснованата печалба.

↓ 1225/2009, съображение 6

(6) При определяне на нормалната стойност за страни с непазарна икономика е уместно да се уточнят правила за избора на подходяща трета страна с пазарна икономика, която да се използва за сравнение, или където не е възможно да се намери подходяща трета страна, да се предвиди нормалната стойност да се определя на всяка друга разумна основа.

↓ 1225/2009, съображение 7 (адаптиран)

(7) Целесъобразно е да се дефинира експортната цена и да се изброят корекциите, които следва да се направят в случаите, в които се преценява за необходимо тази цена да се формира отново на основата на първата цена на свободен пазар.

↓ 1225/2009, съображение 8 (адаптиран)

(8) С цел да се гарантира обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност е препоръчително да се изброят факторите, които могат да повлияят на цените и на сравнимостта на цените и да се установят специални правила кога и как се правят корекции, включително и факта, че следва да се избягва дублиране на корекции. Необходимо е освен това да се предвиди сравнението да може да се прави, като се използват усреднени цени, независимо от възможността индивидуални експортни цени, когато те се различават между различни купувачи, региони и периоди, да се сравняват с усреднена нормална стойност.

↓ 1225/2009, съображение 9 (адаптиран)

(9) ⌦ Желателно ⌫ е да се ⌦ приемат ⌫ ясни и подробни насоки кои фактори следва да ⌦ бъдат ⌫ релевантни при определяне доколко дъмпинговият внос е причинил съществена вреда или създава опасност от причиняване на вреда. При доказване, че обемът и ценовите нива на разглеждания внос са в основата на вреда, нанесена на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫, внимание следва да се обърне и на отражението на други фактори, и по-специално на преобладаващите пазарни условия в ⌦ Съюза ⌫.

↓ 1225/2009, съображение 10 (адаптиран)

(10) Препоръчително е да се дефинира понятието „промишленост на ⌦ Съюза ⌫“ и да се предвиди възможността лица, свързани с износителите, да се изключват от обхвата на това понятие, както и понятието „свързани лица“ да се дефинира. Освен това е необходимо да се предвиди възможност за приемане на антидъмпингови мерки от името на производители от даден регион в ⌦ Съюза ⌫ и да се ⌦ приемат ⌫ насоки за дефинирането на такъв регион.

↓ 1225/2009, съображение 11 (адаптиран)

(11) Необходимо е да се ⌦ конкретизира ⌫ кои лица могат да подават антидъмпингова жалба, включително степента, до която тази жалба следва да се подкрепя от промишлеността на ⌦ Съюза ⌫, и каква информация за дъмпинг, вреда и причинната връзка между тях следва да се съдържа в жалбата. Целесъобразно е също да се уточнят процедурите за отхвърляне на жалбите или за откриването на процедура по разследване.

↓ 1225/2009, съображение 12 (адаптиран)

(12) Необходимо е да се ⌦ уточни ⌫ начина, по който заинтересованите лица следва да се уведомяват за информацията, изисквана от органите.

⌦ Заинтересованите страни ⌫ следва да имат достатъчна възможност да представят всички релевантни доказателства и да защитават своите интереси. Освен това е желателно да се определят ясно правилата и процедурите по разследването, по-специално правилата, по които заинтересованите лица могат да се представят, да изложат своите становища и да представят информация в определен срок, ако искат тези становища и информация да бъдат взети предвид. Освен това е уместно да се уточнят условията, при които заинтересовано лице може да има достъп до информация, представена от други заинтересовани лица и да представи коментари по нея. Освен това при събирането на информация следва да има сътрудничество между държавите-членки и ⌦ Комисията ⌫.

↓ 1225/2009, съображение 13 (адаптиран)

(13) Необходимо е да се ⌦ установят ⌫ условията, при които може да се въвеждат временни мита, включително условието, ⌦ съгласно което временни ⌫ мита може да се налагат не по-рано от 60 дни, считано от датата на откриване на процедурата по разследване, и не по-късно от девет месеца след тази дата. Поради административни съображения е необходимо също да се предвиди, че във всички случаи тези мита могат да се въвеждат от Комисията, направо за период от девет месеца или на два етапа от по шест и три месеца.

↓ 1225/2009, съображение 14 (адаптиран)

(14) Необходимо е да се ⌦ установят ⌫ процедурите за приемане на гаранции за отстраняване на дъмпинга и вредата от него вместо въвеждането на временни и окончателни мита. Освен това е уместно да се уточнят последствията от неизпълнение или оттегляне на гаранции и да се предвиди въвеждане на временни мита в случаите на съмнения за нарушения или необходимост от продължаване на разследването за допълване на констатациите. При приемане на гаранциите следва да се обърне внимание предложените гаранции и тяхното прилагане да не водят до антиконкурентно поведение.

↓ 1225/2009, съображение 15 (адаптиран)

(15) Необходимо е да се предвиди прекратяването на разследване, независимо от въвеждането или невъвеждането на окончателни мерки, да става в нормалния случай в рамките на 12 месеца и в никакъв случай не по-късно от 15 месеца от датата на откриване на разследването.

(16) Разследванията или процедурите следва да се прекратяват, ако дъмпингът е *de minimis* или вредата е незначителна, като също така е целесъобразно ⌦ тези хипотези ⌫ да се определят. Когато се въвеждат мерки, е необходимо да се предвиди възможност за прекратяване на разследването и да се ⌦ посочи ⌫, че мерките следва да са в размер по-малък от дъмпинговия марж, ако такъв по-нисък размер е достатъчен за отстраняване на вредата, както и да се уточни методът за изчисляване на нивото на мерките в случаите, когато се използва представителна извадка.

↓ 1225/2009, съображение 16

(17) Необходимо е да се предвиди възможност за ретроактивно събиране на временни мита, ако това се счете за целесъобразно, както и да се определят обстоятелствата, които могат да предизвикат ретроактивното прилагане на мита, за да се избегне лишаването от смисъл на окончателните мерки, които трябва да се прилагат. Освен това е необходимо да се предвиди възможност за ретроактивно прилагане на мита в случаите на нарушение или оттегляне на гаранции.

↓ 1225/2009, съображение 17 (адаптиран)

(18) Необходимо е да се предвиди, че мерките губят сила след пет години, освен ако преглед не показва, че те следва да се запазят. Освен това е необходимо да се предвиди възможност за междинен преглед в случаите, в които са предоставени достатъчно доказателства за променени обстоятелства или възможност за разследване на основателността на претенции за възстановяване на антидъмпингови мита. Освен това е уместно да се ⌦ предвиди ⌫, че при всяко преизчисляване на дъмпинг, налагащо формиране отново на експортните цени, митата не се разглеждат като разход, направен между вноса и препродажбата, ако тези мита са намерили отражение в цените на продуктите, предмет на мерките на ⌦ Съюза ⌫.

↓ 1225/2009, съображение 18 (адаптиран)

(19) Необходимо е да се предвиди специална възможност за преоценка на експортните цени и на дъмпинговите маржове, когато митото е неутрализирано от износителя под формата на компенсаторно споразумение и мерките не са намерили отражение в цените на продуктите, предмет на мерките на ⌦ Съюза ⌫.

↓ 1225/2009, съображение 19 (адаптиран)
➔1 Коригендум, OB L 7, 12.1.2010 г., стр. 22

(20) Антидъмпинговото споразумение от 1994 г. не съдържа разпоредби по отношение на заобикалянето на антидъмпингови мерки, макар че в отделно решение на министрите на ГАТТ заобикалянето е отчетено като проблем и е изпратено за разглеждане в Антидъмпинговия комитет на ГАТТ. С оглед на неуспешните до този момент многостранни преговори и нерешения изход на ➔1 препратения за разглеждане в Антидъмпинговия комитет на Световната търговска организация („СТО“) въпрос, ← законодателството ⌦ на Съюза ⌫ следва да съдържа разпоредби, които да осуетяват практики, включително обикновеното комплектоване на стоки в ⌦ Съюза ⌫ или в трета страна, чиято основна цел е заобикаляне на антидъмпингови мерки.

↓ 1225/2009, съображение 20 (адаптиран)
→1 Коригендум, ОВ L 7, 12.1.2010 г., стр. 22

(21) Също така е желателно да се изясни кои практики представляват заобикаляне на въведените мерки. Практиките по заобикаляне може да се извършват вътре или извън ⌦ Съюза ⌫. Следователно е необходимо да се предвиди, че освобождаването от разширените мита, →1 каквото може да е дадено на вносителите, може да се даде и на ← износителите, когато митата се ⌦ прилагат ⌫, за да се избегне заобикалянето на мерките извън ⌦ Съюза ⌫.

↓ 1225/2009, съображение 21

(22) Целесъобразно е да се разрешава суспендиране на антидъмпингови мерки при временна промяна в пазарните условия, което временно прави неподходящо продължителното прилагане на мерките.

↓ 1225/2009, съображение 22 (адаптиран)

(23) Необходимо е да се предвиди, че вносът, предмет на разследване, може да бъде поставен в зависимост от регистрация при реализирането му, за да се осигури последващо прилагане на мерки срещу такъв внос.

↓ 1225/2009, съображение 23

(24) С оглед на правилното прилагане на мерките е необходимо държавите-членки да наблюдават и да докладват на Комсията вноса на продукти, предмет на разследване или обект на мерки, както и размера на митата, събирани съгласно настоящия регламент.

↓ 1225/2009, съображение 26 (адаптиран)

(25) ⌦ Целесъобразно е да се предвидят посещения с цел проверка на информацията, постъпила за съществуване на дъмпинг и вреда от него, като обаче тези посещения се провеждат само след надлежен отговор на изпратените въпросници ⌫.

↓ 1225/2009, съображение 27

(26) Важно е да се предвиди възможност за използване на представителни извадки в случаите, когато броят на страните и сделките е голям, за да се позволи приключване на разследването в предварително определения срок.

↓ 1225/2009, съображение 28

(27) Необходимо е да се предвиди, че за установяване на констатациите може да се ползва и друга информация, ако страните не окажат достатъчно съдействие, както и че тази информация може да е по-малко благоприятна за страните, отколкото в случай на оказване на съдействие.

↓ 1225/2009, съображение 29

(28) Следва да се приемат разпоредби за третирането на поверителната информация, за да не се разкриват търговски тайни.

↓ 1225/2009, съображение 30 (адаптиран)

(29) От съществено значение е да се предвидят разпоредби за правомерно разгласяване на съществени факти и съображения пред страни, които отговарят на условията за това, като разгласяването се осъществява, при отчитане на процеса на вземане на решения в ⌦ Съюза ⌫, в рамките на ⌦ срок ⌫, който позволява на страните да защитят своите интереси.

↓ 1225/2009, съображение 31 (адаптиран)

(30) Уместно е да се предвиди създаването на административна система, пред която да се представят аргументи за това доколко мерките са в интерес на ⌦ Съюза ⌫, включително в интерес на потребителите, и да се определят ⌦ сроковете ⌫, в които трябва да се представя такава информация, както и правата на заинтересованите лица по отношение на разгласяването.

↓ 37/2014, чл. 1 и прил., т. 22 (адаптиран)

(31) Прилагането ⌦ на настоящия регламент ⌫ изисква еднакви условия за приемането на временни и окончателни мита и за прекратяването на разследване без налагане на мерки. Тези мерки следва да се приемат от Комисията в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 ⌦ на Европейския парламент и на Съвета ⌫[8].

(32) За приемането на временни мерки следва да се използва процедурата по консултиране предвид въздействието на такива мерки и тяхната логическа последователност във връзка с приемането на окончателни мерки. Тази процедура следва да се използва и за приемане на гаранции, откриване и отказ от откриване на преглед с оглед изтичане на срока на действие, спиране действието на мерки, удължаване на срока на спиране действието на мерки и повторно

[8] Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

въвеждане на мерки предвид въздействието на такива мерки в сравнение с окончателните мерки. Когато евентуалното забавяне на налагането на мерки би причинило трудно поправима вреда, е необходимо да се разреши на Комисията да приема временни мерки с незабавно приложение,

---

↓ 1225/2009 (адаптиран)
→1 Коригендум, ОВ L 7, 12.1.2010 г., стр. 22
→2 1168/2012, чл. 1, пар. 1 буква а)
→3 37/2014, чл. 1 и прил., т. 22, пар. 1

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Принципи

1. Антидъмпингово мито може да се ⌦ налага ⌫ за всеки дъмпингов продукт, чието допускане за свободно обращение в ⌦ Съюза ⌫ причинява вреда.

2. Един продукт трябва да се счита за дъмпингов, ако експортната му цена за ⌦ Съюза ⌫ е по-ниска от сравнимата с нея цена за сходен продукт при обичайни търговски условия в страната на износа.

3. Страната на износа обикновено е страната на произход. Страна на износа обаче може да бъде и междинна страна, освен ако например продуктите само биват пренасяни през територията на тази страна или разглежданите продукти не се произвеждат в тази страна или ако няма сравнима цена за тях в тази страна.

4. По смисъла на настоящия регламент „сходен продукт“ означава продукт, който е идентичен, т.е. еднакъв във всяко отношение с продукта — предмет на разглеждане, или при липсата на такъв продукт — друг продукт, който макар и да не е еднакъв във всяко отношение, притежава характеристики, максимално доближаващи се до тези на разглеждания продукт.

Член 2

Определяне на дъмпинг

А. НОРМАЛНА СТОЙНОСТ

1. Нормалната стойност се основава обикновено на реално платената или подлежаща на плащане цена от независими купувачи в страната на износа при обичайни търговски условия.

Когато обаче износителят в страната на износа не произвежда или не търгува със сходен продукт, нормалната стойност може да се определи на основата на цените на други продавачи или производители.

Цените по сделки между страни, които се явяват съдружници или които прилагат компенсационно споразумение помежду си, не се считат за част от обичайните търговски условия и не могат да служат като основа за определяне на нормалната

стойност, освен ако се установи, че цените не са повлияни от връзката между тези страни.

За да се определи дали две страни са съдружници, може да се вземе предвид дефиницията за свързани страни, съдържаща се в член 143 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията[9].

2. Продажбите на сходен продукт, предназначен за вътрешния пазар, обикновено се използват за определяне на нормалната стойност, ако тези продажби съставляват 5 или повече % от обема на продажбите на разглеждания продукт в ⌦ Съюза ⌫. Въпреки това, по-нисък обем на продажбите може да се използва, ако, например, практикуваните цени се считат за представителни за съответния пазар.

3. Когато няма продажби или има нисък обем на продажби на сходен продукт при обичайни търговски условия или когато поради специфичната пазарна ситуация такива продажби не позволяват да се направи точно сравнение, нормалната стойност на сходен продукт се определя на основата на разходите за производство в страната на произхода, увеличена с обосновани по размер разходи за реализация, общи и административни разходи и реализиране на печалба, или на основата на експортните цени, при обичайни търговски условия, при износ за съпоставима трета страна, при условие че тези цени са представителни.

Може да се смята, че съществува специфична пазарна ситуация за въпросния продукт по смисъла на първата алинея, *inter alia*, когато цените са изкуствено занижени, когато има значителна бартерна търговия или когато съществуват нетърговски споразумения за преработка.

4. Продажбите на сходен продукт на вътрешния пазар на страната на износа или експортните продажби за трета страна на цени под разходите (постоянни и променливи) за производство на единица продукция плюс разходите за реализация, общите и административни разходи, могат да не се считат за сключени при обичайни търговски условия по ценови причини и могат да не бъдат взети предвид при определяне на нормалната стойност, само ако е установено, че продажбите са реализирани за продължителен период от време в значителни количества и на цени, които не осигуряват покриването на всички разходи в разумен срок.

Цени, които са под разходите към момента на продажба, но надвишават среднопретеглените разходи за периода на разследване, се приема, че осигуряват покриване на разходите в разумен срок.

За продължителен период от време обикновено се счита срок от една година, но не по-кратък от шест месеца, а за продажби за продължителен период на цени, по-ниски от разходите за единица продукция се счита, че са в значителни количества, ако се установи, че среднопретеглената продажна цена е по-ниска от среднопретеглените разходи за единица продукция или ако се установи, че обемът на продажбите на цени под разходите за единица продукция е не по-нисък от 20 % от продажбите, използвани за определяне на нормалната стойност.

5. Разходите се определят обикновено въз основа на счетоводните книги, водени от разследваното лице, при условие че тези книги са водени в съответствие с общоприетите счетоводни стандарти на съответната страна и е видно, че те отразяват

[9] Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1).

достоверно разходите, свързани с производството и реализацията на разглеждания продукт.

Ако разходите, свързани с производството и продажбата на продукта, обект на разследването, не са добре отразени в документите на съответното лице, те се коригират или установяват на базата на разходите на други производители или износители в същата страна или, когато такава информация не е на разположение или не може да се използва, на всяка друга приемлива основа, включително информация от други представителни пазари.

Вземат се предвид всички предоставени доказателства за подходящо разпределение на разходите, при условие че е видно, че тези разходи са вече усвоени. При липса на друг по-подходящ метод с предимство се прилага разпределението на разходите на основата на оборота. Разходите се коригират по съответния начин с извънредните разходи, направени във връзка с бъдещо и/или текущо производство, освен ако тези разходи не са включени вече в разпределението на разходите по настоящата алинея.

Когато за част от периода, необходим за възстановяването им, разходите са повлияни от използването на нови производствени мощности, изискващи значителни допълнителни инвестиции или от нисък коефициент на използваемост на мощности, в резултат на операции по въвеждането, извършени изцяло или отчасти през разследвания период, средните разходи за етапа на въвеждане се определят съгласно гореспоменатите правила за разпределяне на разходите към края на етапа на въвеждане и се включват на този етап, за съответния период, в среднопретеглените разходи, посочени в параграф 4, втора алинея. Продължителността на етапа на въвеждане се определя в зависимост от обстоятелствата, характерни за разглеждания производител или износител, но не може да превишава необходимия начален етап от срока за покриване на разходите. Коригирането на разходите за разследвания период отчита информация, отнасяща се до етапа на въвеждане, продължаващ и след разследвания период, ако тази информация бъде предоставена преди провеждането на проверки на място и в рамките на три месеца от откриване на разследването.

6. Размерът на разходите за реализация, общите и административните разходи и размерът на печалбата се определят на основата на действителните данни за производството и продажбите на сходен продукт при обичайни търговски условия, като данните се предоставят от разследвания износител или производителя. Когато тези размери не могат да бъдат определени на основата на тези данни, те могат да се определят на основата на:

а) среднопретеглените действителни суми на други производители или износители, по отношение на които се провежда разследване на производството и продажбите на сходен продукт на вътрешния пазар на страната на произхода;

б) действителните суми, приложими за разглеждания износител или производител, при обичайни търговски условия, по отношение на производството и продажбите на продукти от същата обща категория на вътрешния пазар на страната на произхода;

в) всеки друг обоснован метод, при условие че размерът на определената чрез него печалба не превишава печалбата, обичайно реализирана от други износители или производители при продажба на продукти от същата обща категория на вътрешния пазар на страната на произхода.

7. а) В случай на внос от страни без пазарна икономика[10] нормалната стойност се определя на основата на цената или изградената стойност в трета страна с пазарна икономика или цената от такава трета страна към други страни, включително ⌦ Съюза ⌫, или ако това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително и цената, действително платена или платима в ⌦ Съюза ⌫ за сходни продукти, подходящо коригирана, ако е необходимо, за да се включи разумен марж на печалба.

Избира се подходяща трета страна с пазарна икономика по неподлежащ на съмнение начин, като се взема предвид всяка надеждна информация, предоставена в момента на избора. Вземат се предвид и времевите ограничения. Когато е уместно, се използва трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване.

Страните по разследването трябва да бъдат информирани скоро след откриването му относно предвидената трета страна с пазарна икономика и да им се предоставят 10 дни за изразяване на становище.

б) В антидъмпингови разследвания, които се отнасят до ➔1 внос от Китайската народна република, Виетнам и Казахстан и всяка страна с непазарна икономика ←, която е член на СТО към датата на откриване на разследването, нормална стойност се определя в съответствие с параграфи от 1 до 6, ако е показано, въз основа на надлежно мотивирани искания от един или повече производители, които са обект на разследване и в съответствие с критериите и процедурите, посочени в буква в), че преобладават условия на пазарна икономика за този производител или производители по отношение на производството и търговията на съответния сходен продукт. Когато случаят не е такъв, ще се прилагат правилата, описани в буква а).

в) Исканията по буква б) се представят в писмен вид и трябва да съдържат достатъчни доказателства, че производителят действа в условията на пазарна икономика, тоест ако:

– решенията на дружествата във връзка с цените, разходите и вложените материали, включително, например, суровините, разходите за технологии и труд, продукция, продажби и инвестиции, се взимат в отговор на сигнали от пазара, които отразяват предлагането и търсенето, и без значителна намеса на държавата в това отношение, а разходите за основните вложени материали отразяват в голяма степен пазарните стойности,

– дружествата имат ясен основен комплект счетоводна документация, която се подлага на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и се прилага във всички случаи,

– производствените разходи и финансовото положение на дружествата не са обект на значителни нарушения, пренесени от предишната система на непазарна икономика, по-специално във връзка с амортизацията на активите, други отписвания на активи, бартерна търговия и плащане чрез компенсиране на дългове,

[10] ➔1 Включително Албания, Армения, Азербайджан, Беларус, Грузия, Северна Корея, Киргизстан, Молдова, Монголия, Таджикистан, Туркменистан, Узбекистан. ←

– разглежданите дружества са обект на законодателство относно несъстоятелност и собственост, което гарантира правна сигурност и стабилност за действието на дружествата, и

– превръщането на обменните курсове се извършва по пазарен курс.

Определянето дали производителят отговаря на гореспоменатите критерии се извършва ➔$_2$ по правило в рамките на седем месеца, но не по-късно от осем месеца от откриването на разследването ←, ➔$_3$ след като на промишлеността на Съюза ← бъде дадена възможност да изрази мнението си. Това определение остава в сила по време на цялото разследване. ➔$_3$ Комисията предоставя на държавите членки информация за анализа, който е направила на исканията, отправени по реда на буква б), обикновено в рамките на 28 седмици от започването на разследването. ←

↓ 1168/2012, член 1, параграф 1, буква б) (адаптиран)

г) Когато Комисията е ограничила своето ⌦ разследване ⌫ в съответствие с член 17, произнасянето по исканията съгласно букви б) и в) от настоящия параграф се ограничава само до включените в ⌦ разследването ⌫ страни и до всеки производител, който получава индивидуално третиране съгласно член 17, параграф 3.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

Б. ЕКСПОРТНА ЦЕНА

8. Експортна цена е цената, реално платена или подлежаща на плащане при продажба на продукт, предназначен за износ от страната на износа за ⌦ Съюза ⌫.

9. Когато няма експортна цена или тя е вероятно тя да е ненадеждна поради отношения на съдружие или компенсационно споразумение между износителя и вносителя или трето лице, експортната цена се конструира на основата на цената, на която внесените продукти са препродадени за първи път на независим купувач, или, ако продуктите не се препродават на независим купувач или не се препродават във вида, в който са били внесени, на друга разумна основа.

В тези случаи се извършват корекции за всички разходи, включително мита и данъци, натрупани по веригата между вноса и препродажбата и за произтичащата печалба, така че да се определи надеждна експортна цена на равнището на границата на ⌦ Съюза ⌫.

Разходите, за които се извършват корекции, включват обичайните разходи, които са за сметка на вносителя, но се заплащат от трета страна, от или извън ⌦ Съюза ⌫, която се счита за съдружник или има компенсационно споразумение с вносителя или износителя, като тук се включват обичайните разходи за транспорт, застраховка, заготовка, товарене и допълнителни разходи; митата, антидъмпинговите мита и други такси, дължими при внос или продажба на продукти в страната на вноса; обоснована граница на разходите за реализация, общите и административни разходи и печалбата.

В. СРАВНЕНИЕ

10. Извършва се обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност. Това сравнение се прави на едно и също ниво на търговията по отношение на продажби, колкото е възможно по-близки по време и като се вземат под внимание други разлики, които засягат сравнимостта на страните. Когато нормалната стойност и експортната цена не са определени на сравнима основа, се държи сметка - за всеки конкретен случай съобразно особеностите му - под формата на корекции за разлики в онези фактори, за които се твърди или се установи, че засягат цените и тяхната сравнимост. Корекции, които дублират вече извършените, не се допускат, особено при отчитане на отстъпки, рабати, количества и ниво на търговията. Когато са изпълнени упоменатите условия, корекции могат да се правят за посочените по-долу фактори:

а) *Физически характеристики*

Корекция се прави за разлики във физическите характеристики на разглеждания продукт. Корекцията следва да съответства на обоснована оценка на пазарната стойност на разликата.

б) *Вносни такси и косвени данъци*

Корекция се прави на нормалната стойност с размера на дължимите вносни такси и косвени данъци за сходен продукт и съдържащите се в него материали, предназначени за потребление в страната на износа, които не се събират или се възстановяват при износ на продукта за ⌦ Съюза ⌫.

в) *Отстъпки, рабати и количества*

Корекция се прави за разлики в отстъпките и рабатите, включително тези, предоставяни във връзка с разлики в количествата, когато те са надлежно количествено определени и са пряко свързани с разглежданите продажби. Корекции могат да се правят и за отложени отстъпки и рабати, ако искането за това се основава на трайна практика в предходни периоди, включително на съответствие с условията, изисквани за предоставяне на отстъпките и рабатите.

г) *Ниво на търговия*

i) Корекция за разликите в нивата на търговия, включително всякакви разлики, които могат да възникнат при продажби от производител на оригинално оборудване, се прави тогава, когато по отношение на дистрибуторската верига и в двата пазара е видно, че експортната цена, включително конструираната експортна цена, е на различно ниво на търговия от нормалната стойност и разликата е повлияла на сравнимостта на цените, което се доказва от редовни и отчетливи разлики във функции и цени на продавача за различните нива на търговия на вътрешния пазар на страната на износа. Размерът на корекцията се базира на пазарната стойност на разликата.

ii) Все пак при обстоятелства, които не са предвидени в подточка i), когато съществуваща разлика в нивото на търговия не може да бъде количествено определена поради липсата на съответни нива на вътрешния пазар на страните на износа или в случаите, когато за определени функции ясно се посочва, че се отнасят за нива на търговия, различни от това, което ще се използва при сравняването, може да бъде разрешена специална корекция.

д) *Разходи за транспорт, застраховка, заготовка, товарене и допълнителни разходи*

Корекции се правят за разлики в разходите, пряко свързани с доставката на продукта от помещенията на износителя до независим купувач, когато те са включени в дължимите цени. Тези разходи включват транспорт, застраховка, заготовка, товарене и допълнителни разходи.

е) *Опаковка*

Корекция се прави за разлики в разходите, пряко свързани с опаковката на съответния продукт.

ж) *Кредит*

Корекция се прави за разлики в стойността на всеки кредит, предоставян във връзка с разглежданите продажби, при условие че този кредит е фактор, отчетен при определяне на дължимите цени.

з) *Разходи след продажбата*

Корекция се прави за разлики в преките разходи по предоставянето на обезпечения, гаранции, техническа помощ и сервизно обслужване, когато такива се изискват по силата на закон и/или договора за продажба.

и) *Комисиони*

Корекция се прави за разлики в комисионите, заплащани във връзка с разглежданите продажби.

Терминът „комисиони“ се приема, че включва надценката, получена от търговеца на продукта или на сходен продукт, ако функциите на този търговец са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона.

й) *Конвертиране на валути*

Когато сравняването на цените изисква конвертирането на валути, такова конвертиране се извършва при прилагане на валутния курс на датата на продажбата, освен ако продажбата на чуждестранна валута на форуърдни пазари е пряко свързана със сделката по износа, като в този случай се използва валутният курс „форуърд“. Обикновено за дата на продажба се приема датата на фактуриране, но може да се приеме и датата на договора, поръчката или потвърждението на поръчката, ако те по-адекватно отразяват съществените условия, при които е извършена продажбата. Колебания на валутните курсове се игнорират и износителите имат право на 60 дни, в рамките на които да отчетат устойчивото движение на валутните курсове през разследвания период.

к) *Други фактори*

Корекция може също така да бъде направена за разлики в други фактори, които не са предвидени в букви от а) до й), ако бъде доказано, че те влияят на сравнимостта на цените така, както се изисква съгласно настоящия параграф, и по-специално че потребителите редовно плащат различни цени на вътрешния пазар поради разликата в тези фактори.

Г. ДЪМПИНГОВ МАРЖ

11. Съгласно съответните разпоредби, регулиращи обективното сравнение, съществуването на дъмпингов марж през разследвания период се установява по

правило на основата на сравнение между среднопретеглената нормална стойност и среднопретеглените цени по всички сделки за износ за ⌦ Съюза ⌫ или на основата на сравнение на индивидуалните нормални стойности и индивидуалните експортни цени за Общността сделка по сделка. Нормалната стойност, определена на среднопретеглена основа, може обаче да бъде сравнена с цените на всички индивидуални сделки за износ в ⌦ Съюза ⌫, при условие че ⌦ е налице съществена разлика на ⌫ експортните цени между различните купувачи, региони и периоди и ако методите, уточнени в първото изречение на настоящия параграф, не биха отчели в пълна степен съществуващия дъмпинг. Настоящият параграф не изключва използването на представителна извадка съгласно член 17.

12. Дъмпинговият марж е величината, с която нормалната стойност превишава експортната цена. Ако дъмпинговите маржове варират, дъмпинговият марж може да се определи на среднопретеглена основа.

Член 3

Установяване на вреда

1. По смисъла на настоящия регламент „вреда“, освен ако не е установено друго, означава причиняване на съществена вреда на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫, опасност от причиняване на съществена вреда на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫ или съществено забавяне на процеса на създаване на такава промишленост и се тълкува съгласно разпоредбите на настоящия член.

2. Установяването на вреда се основава на достоверни доказателства и обективно изследване на:

а) обема на дъмпинговия внос и ефект на този внос върху цените на сходни продукти на пазара ⌦ на Съюза ⌫; и

б) последвалото от този внос въздействие върху промишлеността на ⌦ Съюза ⌫.

3. По отношение на обема на дъмпинговия внос се установява дали е налице значително увеличение на дъмпинговия внос в абсолютен размер или по отношение на производството или потреблението в ⌦ Съюза ⌫. По отношение на въздействието на дъмпинговия внос върху цените се установява дали в резултат на дъмпинговия внос е налице цена, значително по-ниска в сравнение с цената за сходен продукт на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫ или дали в резултат на този внос е налице значително потискане на цените по друг начин или е налице значително препятстване на увеличението на цените, което би настъпило иначе. Един или повече от тези фактори не може да бъдат от решаващо значение.

4. Когато дъмпинговият внос на определен продукт от повече от една страна е едновременно предмет на антидъмпингово разследване, въздействието на такъв внос се оценява кумулативно, само ако се установи, че:

а) дъмпинговият марж, определен спрямо вноса от всяка страна, е по-висок от маржа de minimis, както е определен в член 9, параграф 3 и обемът на този внос от всяка страна не е несъществен; и

б) кумулативната оценка на въздействието на вноса е допустима от гледна точка на условията за конкуренция между внесените продукти и тези между внесените продукти и сходния продукт на ⌦ Съюза ⌫.

5. Изследването на въздействието на дъмпинговия внос върху съответната промишленост на ⌦ Съюза ⌫ включва оценка на всички релевантни фактори и показатели, които имат отношение към състоянието на тази промишленост, включително факта, че определена промишленост е още в процес на възстановяване от въздействието на минал дъмпинг или субсидиране, значението на действителния дъмпингов марж, действителния или потенциален спад на продажбите, печалбите, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите, натоварването на мощностите; фактори, отразяващи се върху цените в ⌦ Съюза ⌫; действително или потенциално отрицателно влияние върху паричния поток, наличностите, заетостта, заплатите, ръста, способността за привличане на капитали или инвестиции. Този списък не е изчерпателен и един или повече от тези фактори не могат да бъдат от решаващо значение.

6. От всички представени във връзка с параграф 2 релевантни доказателства трябва да става ясно, че дъмпинговият внос причинява вреда по смисъла на настоящия регламент. По-конкретно, това изисква демонстриране, че обемът и/или ценовите равнища, идентифицирани съгласно параграф 3 са довели до въздействие върху промишлеността на ⌦ Съюза ⌫, както е предвидено в параграф 5, както и че това въздействие е в степен, която позволява то да бъде определено като съществено.

7. Изследват се и всички известни фактори, различни от дъмпинговия внос, които в същото време причиняват вреда на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫, за да се гарантира, че вредата, причинена от тях, не се приписва на дъмпинговия внос по параграф 6. Фактори, които може да се изследват в тази връзка, са обемът и цените на вносни продукти, които не се продават на дъмпингови цени, свиване на търсенето или промени в потреблението, ограничителни търговски практики на производители от трети страни и такива от ⌦ Съюза ⌫ и конкуренция между същите тези производители, развитие на технологиите, експортният потенциал и производителността на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫.

8. Въздействието на дъмпинговия внос се оценява във връзка с производството на ⌦ Съюза ⌫ на сходен продукт, когато наличните данни правят възможно отделното идентифициране на това производство на основата на критерии като производствени процеси, продажби и печалби на производителите. Ако такова отделно идентифициране на това производство не е възможно, въздействието на дъмпинговия внос се оценява чрез изследване на производството на възможно най-тясната група или категория от продукти, включващи сходния продукт, за който може да се осигури необходимата информация.

9. Установяването на опасност от причиняване на съществена вреда се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или далечни възможности. Промяната в обстоятелствата, която може да доведе до ситуация, при която дъмпингът да причини вреда, трябва да е предвидима и непосредствена.

При установяване на опасност от съществена вреда следва да бъдат разгледани фактори като:

а) значителен темп на нарастване на дъмпинговия внос на пазара на ⌦ Съюза ⌫, посочващ вероятността за съществено увеличаване на вноса;

б) достатъчно свободен капацитет на износителя или непосредствено значително увеличаване на този капацитет, посочващ вероятността за съществено увеличаване на дъмпинговия износ за ⌦ Съюза ⌫, като се отчита наличието на други пазари за износ, които да поемат евентуален допълнителен износ;

в) доколко вносът се осъществява по цени, които в значителна степен биха потискали цените или препятствали тяхно увеличение, което би настъпило иначе и доколко това може да доведе до нарастване на търсенето на допълнителен внос;

г) наличностите от продукта, предмет на разследване.

Нито един от гореизброените фактори няма решаващо значение, но всички те, взети заедно, трябва да водят до заключението, че дъмпинговият внос е предстоящ и ако не се предприеме защитно действие, ще настъпи съществена вреда.

Член 4

Дефиниране на „промишленост на ⌦ Съюза ⌫“

1. По смисъла на настоящия регламент „промишленост на ⌦ Съюза ⌫“ означава производителите от ⌦ Съюза ⌫ на сходни продукти или тези от тях, чието съвкупно производство на сходни продукти съставлява голяма част, съгласно член 5, параграф 4, от общото производство на ⌦ Съюза ⌫ на такива продукти, при следните изключения:

а) когато производителите са свързани с износителите или вносителите, или самите те са вносители на продукта, за който се твърди, че е дъмпингов, терминът „промишленост на ⌦ Съюза ⌫“ може да се тълкува като обозначаващ останалите производители;

б) при изключителни обстоятелства територията на ⌦ Съюза ⌫ може да се раздели по отношение на разглежданото производство на два или повече конкуриращи се пазара, като производителите във всеки от тях могат да се разглеждат като отделна промишленост, при условие че:

i) производителите в рамките на такъв пазар реализират цялата или почти цялата си продукция от съответния продукт на този пазар; и

ii) търсенето на такъв пазар не се задоволява в съществена степен от производители на въпросния продукт, ⌦ разположени в ⌫ други части на територията на ⌦ Съюза ⌫.

В тези случаи вреда може да бъде установена, дори ако голяма част от цялата промишленост на ⌦ Съюза ⌫ не търпи вреда, стига дъмпинговият внос да е концентриран в този изолиран пазар и да причинява вреда на производителите на цялата или на почти цялата продукция в рамките на този пазар.

2. По смисъла на параграф 1, производителите са лица, свързани с износителите или вносителите единствено когато:

а) едно от тях пряко или косвено контролира другото; или

б) двете лица са пряко или косвено контролирани от трето лице; или

в) тези лица съвместно, пряко или косвено, контролират трето лице, при условие че има основания да се приеме или предположи, че връзката помежду им е причина производителят да действа по начин, различен от този на несвързаните производители.

По смисъла на настоящия параграф се счита, че едно контролира друго, когато първото има ограничаваща власт или управлява другото лице на правна или фактическа основа.

3. Когато като промишленост на ⌦ Съюза ⌫ са означени производителите от определен регион, на износителите се предоставя възможност да предложат гаранции съгласно член 8 по отношение на този регион. В тези случаи при оценяване на интереса на ⌦ Съюза ⌫ от мерките специално се отчита интересът на съответния регион. Ако своевременно не бъде предложена достатъчна гаранция или се прилагат случаите, посочени в член 8, параграфи 9 и 10, може да се определи временно или окончателно мито за ⌦ Съюза ⌫ като цяло. В тези случаи, ако това е възможно, митата може да бъдат ограничени до определени производители или износители.

4. Разпоредбите на член 3, параграф 8 се прилагат съответно за настоящия член.

Член 5

Откриване на процедура

1. Освен в случаите, предвидени в параграф 6, разследване за установяване на съществуването, степента и въздействието на предполагаем дъмпинг се открива въз основа на писмена жалба от физическо или юридическо лице, или от сдружение, което не е юридическо лице, като то действа от името на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫.

Жалбата може да се подаде до Комисията или до държава-членка, която я препраща до Комисията. Комисията изпраща до държавите-членки копия от всички получавани жалби. За дата на подаване на жалбата се приема първият работен ден след получаването ѝ в Комисията с препоръчано писмо или след издаване на обратна разписка от Комисията.

Когато при липса на подадена жалба дадена държава-членка разполага с достатъчно доказателства за дъмпинг и за причинена вреда на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫, тази държава-членка незабавно предоставя доказателствата на Комисията.

2. Жалбата съгласно параграф 1 съдържа доказателства за съществуването на дъмпинг, вреда и причинна връзка между твърдяния дъмпингов внос и твърдяната вреда. Жалбата съдържа информация относно следното, доколкото жалбоподателят разполага с нея:

а) самоличност на жалбоподателя и описание на обема и стойността на общностното производство на сходния продукт от жалбоподателя. Когато е подадена писмена жалба от името на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫, в жалбата се посочва промишлеността, от чието име се подава жалбата, във вид на списък на всички известни производители от ⌦ Съюза ⌫ на сходен продукт (или на сдружения на такива производители на сходния продукт, и по възможност описание на обема и стойността на общностното производство на сходния продукт, които се падат на тези производители;

б) пълно описание на продукта, за който се твърди, че е дъмпингов, упоменаване на страната или страните на произхода или износа, данни за идентичността на всеки известен износител или чуждестранен производител и списък на известните лица, които внасят въпросния продукт;

в) цените, по които съответният продукт се продава, когато е предназначен за потребление на вътрешния пазар на страната или страните на произход или износ (или, според случая, цените, на които продуктът се продава от страната или страните на произход или износ на трета страна или страни, или за конструираната стойност на продукта) и експортните цени, или според случая

за цените, по които продуктът се препродава за първи път на независим купувач в ⌦ Съюза ⌫;

г) промените в обема на вноса, за който се твърди, че е дъмпингов, за въздействието на този внос върху цените на сходния продукт на пазара на ⌦ Съюза ⌫ и произтичащото въздействие на вноса върху промишлеността на ⌦ Съюза ⌫, така както то е доказано чрез релевантните фактори и показатели за състоянието на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫, като тези, изброени в член 3, параграфи 3 и 5.

3. Комисията проверява, доколкото това е възможно, точността и адекватността на предоставените в жалбата доказателства с цел да прецени доколко са налице достатъчни доказателства за откриване разследване.

4. Разследване не се открива съгласно параграф 1, освен ако не се установи, след проверка на степента на подкрепа или противопоставяне на жалбата, изразена от производителите от ⌦ Съюза ⌫ на сходния продукт, че жалбата е подадена от или от името на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫. Жалбата се счита за подадена от или от името на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫, ако тя се поддържа от производители от ⌦ Съюза ⌫, чието съвкупно производство представлява повече от 50 % от общото производство на сходен продукт, произвеждан от онази част от промишлеността на ⌦ Съюза ⌫, която поддържа или се противопоставя на жалбата. Разследване не се открива обаче, ако производителите от ⌦ Съюза ⌫, които изрично поддържат жалбата, съставляват по-малко от 25 % от общото производство на ⌦ Съюза ⌫ на сходния продукт, произвеждан от промишлеността на ⌦ Съюза ⌫.

5. Органите следят подаването на жалба за откриване разследване да не се разгласява, освен ако не е взето решение за откриване на процедура. След получаването на жалбата, с надлежни документи към нея и преди откриването на разследване правителството на съответната страна на износа се нотифицира.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 2 (адаптиран)

6. Ако в особени случаи ⌦ Комисията реши ⌫ да започне разследване, без да е получена писмена жалба от или от името на промишлеността на Съюза за започване на такова разследване, това се прави на основата на достатъчно доказателства за съществуването на дъмпинг, вреда и причинна връзка, както е описано в параграф 2, които да послужат като основание за откриването на процедура. Комисията предоставя информация на държавите членки, след като е установила необходимостта от започване на такова разследване.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

7. Доказателствата за дъмпинга и за вредата от него се разглеждат едновременно при вземане на решение дали да се открие разследване. Жалбата се отхвърля при липса на достатъчно доказателства за дъмпинг или за вредата от него, които да служат като основание за откриване на процедура. Процедура не се открива срещу страни, чийто внос представлява пазарен дял от под 1 %, с изключение на случаите, когато на тези страни общо се пада 3 % или повече от потреблението в ⌦ Съюза ⌫.

8. Жалбата може да бъде оттеглена преди откриване на разследването, в който случай се счита, че такава не е била подавана.

↓ 37/2014 и приложението, точка 22, параграф 2 (адаптиран)

9. При установяване на явно наличие на достатъчно доказателства за откриване на процедура Комисията открива процедура в рамките на 45 дни от датата на ⌦ подаване ⌫ на жалбата и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*. При липса на достатъчно предоставени доказателства жалбоподателят се уведомява за това в срок от 45 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията. Комисията предоставя на държавите членки информация за анализа, който е направила на жалбата, обикновено в рамките на 21 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията.

↓ 1225/2009 (адаптиран)
→$_1$ 37/2014, чл. 1 и приложението, точка 22, параграф 3

10. В известието за откриване на процедура се обявява откриването на процедура, посочва се продуктът и страната, предмет на разглеждане, дава се обобщение на получената информация и се указва, че цялата отнасяща се до процедурата информация следва да се представя в Комисията.

В него се определят сроковете, в които заинтересованите лица могат да се представят, да представят писмени становища и информация, ако искат тези становища и информация да бъдат взети предвид в хода на разследването. В него се определя и срок, в рамките на който заинтересованите лица могат да поискат да бъдат изслушани от Комисията в съответствие с член 6, параграф 5.

11. Комисията уведомява за откриването на процедурата известните ѝ заинтересовани износители, вносители и представителни сдружения на вносители и износители, както и представителите на страната на износа и жалбоподателите и при спазване на изискването за поверителност на информацията предоставя пълния текст на получената по параграф 1 писмена жалба на известните износители и на органите на страната на износа, а при поискване предоставя този текст и на други заинтересовани лица. При изключителна многобройност на засегнатите износители пълният текст на писмената жалба може да се предостави само на органите на страната на износа или на съответното търговско сдружение.

12. Антидъмпинговото разследване не възпрепятства митническо освобождаване.

Член 6

Разследване

1. След откриване на разследването Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, започва разследване на ниво на ⌦ Съюза ⌫. Предмет на разследване са дъмпингът и вредата от него, като те се разследват едновременно.

За да бъде представителен резултатът от разследването, се определя разследваният период, който в случаите на дъмпинг е не по-кратък от шестте месеца, непосредствено предхождащи откриването на процедурата.

Информация, отнасяща се до период, следващ разследвания период, обикновено не се взема предвид.

2. За отговор по използваните в антидъмпинговото разследване въпросници на съответните лица се дава най-малко 30-дневен срок. Срокът за износителите се брои от датата на получаване на въпросниците, като те се считат за получени една седмица след тяхното изпращане до износителя или предаване на подходящ дипломатически представител на страната на износа. Този срок може да бъде продължен с 30 дни, като се отчетат подобаващо сроковете за процедурата и ако разследваната страна посочи уважителни причини за такова продължаване, свързани с особени обстоятелства.

3. Комисията може да поиска от държавите-членки да предоставят информация, в който случай държавите-членки предприемат всички необходими стъпки за предоставянето на тази информация.

Държавите-членки изпращат на Комисията исканата информация, като прилагат към нея резултатите от всички предприети инспекции, проверки и разследвания.

В случаите, когато информацията е от общ интерес или предоставянето ѝ е поискано от държава-членка, Комисията я предоставя на държавите-членки, освен ако не е поверителна, в който случай Комисията предоставя обобщение с неповерителен характер.

4. Комисията може да поиска от държавите-членки предприемането на всички необходими проверки и инспекции, по-специално сред вносителите, търговците и производителите от ⌦ Съюза ⌫, както и провеждането на разследвания в трети страни, в случай че съответните предприятия са дали съгласие и правителството на съответната страна е официално информирано и няма възражения.

Държавите-членки предприемат всички необходими стъпки, за да изпълнят исканията на Комисията.

Ако Комисията или някоя държава-членка поиска, служители на Комисията се упълномощават да оказват съдействие на служителите на държавите-членки при изпълнението на техните задължения.

5. Заинтересованите страни, които са изразили интерес в съответствие с член 5, параграф 10, се изслушват, ако в рамките на определения в известието в *Официален вестник на Европейския Съюз* срок са отправили писмено искане за изслушване, от което е видно, че те са заинтересована страна, която е вероятно да бъде засегната от резултатите на разследването, и че имат специални основания да бъдат изслушани.

6. При поискване на вносителите, износителите, представителите на правителството на страната на износа и на жалбоподателите, които са заявили себе си съгласно член 5, параграф 10, се осигурява възможност за среща със страните с противни на техните интереси, където да могат да бъдат изложени противоположни становища и да бъдат изразени оборващи аргументи.

Осигуряването на такава възможност трябва да отчита необходимостта от спазване на поверителност и възможностите на страните. Присъствието на такова заседание не е задължително за нито една от страните и отсъствието на страна не се тълкува в нейна вреда.

Устната информация, предоставена съгласно настоящия параграф, се взема предвид, ако впоследствие бъде потвърдена писмено.

7. Жалбоподателите, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, организациите на купувачите и потребителите, които са заявили себе си в съответствие с член 5, параграф 10, както и представителите на страната на износа имат право, въз основа на писмено искане, да се запознаят с всяка информация, предоставена от страна по разследването и която е различна от вътрешнослужебните документи, подготвени от органите на ⊠ Съюза ⊠ или от нейните държави-членки, ако тази информация е от съществено значение за формулирането на защитата, не е поверителна по смисъла на член 19 и която се използва в разследването. Тези страни могат да представят отговор във връзка с тази информация и коментарите им се вземат предвид, ако са подкрепени с достатъчно доказателства в отговора.

8. С изключение на обстоятелствата, предвидени в член 18, предоставената от заинтересованите страни информация, на която се основават констатациите, се подлага на възможно най-задълбочена проверка за достоверност.

9. При процедура, открита съгласно член 5, параграф 9, разследването приключва по възможност в рамките на една година. Във всеки случай, разследването приключва в рамките на 15 месеца от неговото откриване, с констатациите, направени съгласно член 8 за приемане на гаранции или с констатациите, направени съгласно член 9 за налагане на окончателни мерки.

Член 7

Временни мерки

1. Временни мита могат да се приложат, ако:

(а) е открита процедура в съответствие с член 5;

(б) е публикувано известие за откриването на тази процедура и на заинтересованите страни е ➔$_1$ дадена адекватна възможност ← да предоставят информация и отправят коментари в съответствие с член 5, параграф 10;

(в) е направено предварително положително установяване на дъмпинг и вреда от него за промишлеността на ⊠ Съюза ⊠; и

(г) интересите на ⊠ Съюза ⊠ налагат намеса с оглед предотвратяване на причиняването на вреда.

Временните мита могат да се прилагат не по-рано от 60 дни от датата на откриване на процедурата, но не по-късно от девет месеца от датата на откриване на процедурата.

2. Размерът на временното антидъмпингово мито не надвишава предварително определения дъмпингов марж, но то следва да е по-малко от този размер, ако такова по-ниско мито е достатъчно, за да отстрани причиняваната на промишлеността на ⊠ Съюза ⊠ вреда.

3. Временното мито се обезпечава с гаранция и освобождаването на съответните продукти за свободно обращение в ⊠ Съюза ⊠ става след внасянето на такава гаранция.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 3 (адаптиран)

4. Комисията ⌦ приема ⌫ временни мерки в съответствие с процедурата, посочена в член 15, параграф 4.

↓ 1225/2009

5. В случаите, когато държава-членка поиска незабавно предприемане на мерки и условията по параграф 1 са изпълнени, Комисията взема решение дали да наложи временно антидъмпингово мито не по-късно от пет работни дни след получаване на искането.

6. Временни мита може да се налагат за срок от шест месеца с възможност за продължение от още три месеца или да се налагат за срок от девет месеца. Срокът на действие може да се продължава или да се определи на девет месеца, ако има искане за това от износители, представляващи значителен процент от осъществяваната търговия или ако тези износители не направят възражение при нотифициране от Комисията.

Член 8

Гаранции

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 4

1. При условие че е направено предварително положително установяване на дъмпинг и вреда, Комисията може в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 15, параграф 2, да приеме предложение за удовлетворителна доброволна гаранция от износителя да преразгледа цените си или да прекрати износа на дъмпингови цени, в случай че Комисията е в достатъчна степен убедена, че по този начин вредоносният ефект на дъмпинга би бил отстранен.

В такъв случай и доколкото подобна гаранция е в сила, временни мита, наложени от Комисията съгласно член 7, параграф 1, или окончателни мита, наложени съгласно член 9, параграф 4, според случая, не се прилагат за вноса на разглеждания продукт, произведен от дружествата, посочени в решението на Комисията за приемане на гаранциите, с последващите му изменения.

Увеличението на цените в резултат от тези гаранции не е повече от необходимото за отстраняване на дъмпинговия марж и то следва да е по-ниско от дъмпинговия марж, ако такова увеличение е достатъчно, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

2. Поемането на гаранции може да бъде предложено от Комисията, но никой износител не е длъжен да даде такива гаранции. Фактът, че износител не предлага гаранция или отказва да приеме поканата за такава, не засяга разглеждането на случая.

Въпреки това, може да се реши, че опасността от причиняване на вреда е по-вероятна, ако дъмпинговият внос продължи. Гаранции не могат да бъдат искани или приемани от износителите освен след предварително положително установяване на дъмпинг и на причинена от него вреда.

Освен при извънредни обстоятелства, предложение за поемане на гаранции може да се прави не по-късно от изтичането на срока за приемане на забележки в съответствие с член 20, параграф 5.

3. Предложените гаранции не е необходимо да бъдат приемани, ако приемането им се прецени за нецелесъобразно, ако броят на действителните или потенциални износители е твърде голям или по други причини, включително такива, свързани с общата политика. Износителят може да бъде уведомен за причините за отказа да се приемат предложените от него гаранции и да получи възможност да представи коментарите си по тях. Причините за отказ се излагат в окончателното решение.

4. От страните, които предлагат гаранция, се изисква представяне на неповерителна версия на гаранцията, така че да може да се предоставя на заинтересовани по разследването страни.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 4

5. В случаите, когато предложените гаранции се приемат, разследването се прекратява. Комисията прекратява разследването в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3.

↓ 1225/2009

6. При приемане на гаранция, разследването на дъмпингов внос и вредата от него обикновено приключва. В такъв случай при отрицателно установяване на дъмпинг и причинена от него вреда, гаранцията се погасява автоматично, освен ако отрицателното заключение не е в голяма степен резултат от самата гаранция. В такива случаи може да се изисква гаранцията да бъде поддържана за определен срок от време.

В случай на положително установяване на дъмпинг и произтичаща от него вреда действието на гаранцията се продължава при условията, предвидени в нея и в съответните разпоредби на настоящия регламент.

7. Комисията изисква от всеки износител, чиято гаранция е приета, да предоставя периодична информация относно изпълнението ѝ и да разрешава проверка на данните, свързани с нея. Неспазването на тези изисквания се счита за нарушаване на гаранцията.

8. Когато от отделни износители се приеме гаранция в хода на разследване, за целите на член 11 се счита, че тази гаранция влиза в сила от датата, на която разследването за страната на износа е приключило.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 4 (адаптиран)

9. В случай на неизпълнение или оттегляне на гаранцията от която и да е страна по нея или в случай на оттегляне на приемането на гаранцията от страна на Комисията, приемането на гаранцията се оттегля с решение или с регламент на Комисията, според случая, и временното мито, наложено от Комисията съгласно член 7, или окончателното мито, наложено съгласно член 9, параграф 4, автоматично се прилагат, при условие че на ⌦ този ⌫ износител, освен когато той сам е оттеглил гаранцията, е предоставена възможността за отправяне на коментар. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато реши да оттегли гаранция.

↓ 1225/2009

Всяка заинтересована страна или държава-членка може да подаде информация, посочваща *prima facie* доказателство за нарушение на гаранцията. Последващата оценка относно това дали е налице нарушение се извършва по правило в срок от шест месеца, но не по-късно от девет месеца след представянето на обоснованото искане.

Комисията може да поиска съдействие от компетентните органи в държавите-членки при контрола на гаранциите.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 4

10. Може да бъде наложено временно мито в съответствие с член 7 въз основа на най-добрата налична информация, когато има основание да се счита, че дадена гаранция не се изпълнява, или в случай на неизпълнение или оттегляне на гаранцията, когато разследването, довело до гаранцията, не е приключило.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

Член 9

Прекратяване без налагане на мерки; налагане на окончателни мита

1. При оттегляне на жалба, процедурата може да бъде прекратена, освен когато прекратяването не е в интерес на Общността.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 5

2. Когато налагането на защитни мерки не е необходимо, разследването или процедурата се прекратява. Комисията прекратява разследването в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3.

↓ 1225/2009

3. При процедури, открити в съответствие с член 5 параграф 9, вредата се разглежда обикновено като незначителна, ако съответният внос съставлява по-малко от определените в член 5, параграф 7 обеми. При същата процедура се прилага незабавно прекратяване, ако се установи, че дъмпинговият марж е по-малък от 2 %, изразен като процент от експортната цена, като при марж по-малък от 2 % за отделни износители се прекратява само разследването, но тези износители остават обект на процедурата и могат да бъдат отново подложени на разследване при последващ преглед за въпросната страна в съответствие с член 11.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 5 (адаптиран)

4. Когато окончателно установените факти доказват, че е налице дъмпинг и причинена вреда, и интересът на Съюза изисква намеса съгласно член 21, Комисията налага окончателно антидъмпингово мито, като действа в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3. В случаите, когато има наложени временни мита, Комисията започва процедурата не по-късно от един месец преди изтичането на срока на прилагане на тези мита.

Размерът на антидъмпинговото мито не надвишава установения дъмпингов марж, а следва да бъде по-малък от маржа, когато такова по-ниско мито би било достатъчно, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза.

↓ 765/2012, член 1

5. На недискриминационна основа и в целесъобразен за всеки случай размер се налага антидъмпингово мито върху вноса на даден продукт от всички източници, за който се установи, че е дъмпингов и причинява вреда, с изключение на вноса от източниците, от които са приети гаранции съгласно настоящия регламент.

В регламента за налагане на антидъмпинговите мерки се определя митото за всеки доставчик или, ако това е невъзможно, за съответната страна доставчик. Доставчиците, които разполагат с юридическа самостоятелност спрямо други доставчици или спрямо държавата, могат обаче да се считат за един субект при определяне на митото. При прилагането на настоящата алинея могат да се вземат предвид фактори, като наличието на структурни или корпоративни връзки между доставчиците и държавата или между самите доставчици, контрола или значителното влияние на държавата по отношение на ценообразуването и продукцията или икономическата структура на страната доставчик.

↓ 1225/2009 (адаптиран) →1 1168/2012, чл. 1, точка 2 →2 37/2014, чл. 1 и приложението, точка 22, параграф 6 →3 37/2014 чл. 1 и прил., т. 22, параграф 7

6. →1 Когато Комисията е ограничила своето разследване в съответствие с член 17, антидъмпинговото мито, приложено към вноса на износители или производители, които са заявили интереса си в съответствие с член 17, но не са били включени в разследването, не надвишава среднопретегления дъмпингов марж, установен за включените в извадката страни, независимо дали нормалната стойност, установена за тези страни, е определена въз основа на член 2, параграфи 1 — 6 или въз основа на член 2, параграф 7, буква а). ←

За целите на настоящия параграф, Комисията не взема предвид дъмпингов марж, който е равен на нула или е *de minimis*, както и дъмпингов марж, установен при обстоятелствата, посочени в член 18.

Индивидуални мита се налагат към вноса на износителите или производителите, на които е предоставено индивидуално третиране, както е предвидено в член 17.

Член 10

Ретроактивност

1. Временни мерки и окончателни антидъмпингови мита се прилагат само по отношение на продукти, които са предмет на свободно обращение след датата на влизане в сила на мярката, приета в съответствие с член 7, параграф 1 или член 9, параграф 4, според случая, с изключение на случаите, определени в настоящия регламент.

→2 2. В случаите на прилагано временно мито и доказване въз основа на окончателно установените факти на дъмпинг и на вреда от него Комисията определя, независимо от това дали трябва да бъде наложено окончателно антидъмпингово мито, частта от временното мито, която подлежи на окончателно събиране. ← В този смисъл, „вреда“ не включва съществено забавяне на създаването на промишленост на ⊠ Съюза ⊠, нито опасност от причиняване на съществена вреда, освен ако се установи, че без прилагането на временни мерки, това би довело до съществена вреда. Във всички останали случаи, включващи опасност от причиняване на вреда или забавяне всички временни суми се освобождават и окончателни мита могат да се събират само от датата, на ⊠ която е ⊠ окончателно установена опасност от причиняване на вреда или съществено забавяне.

3. Ако размерът на окончателното мито е по-висок от този на временното, разликата не се събира. Ако размерът на окончателното мито е по-нисък от този на временното, митото се преизчислява. Когато окончателната констатация е отрицателна, временното мито не се утвърждава.

4. Окончателно антидъмпингово мито може да се наложи на продукти, въведени за целите на потреблението до 90 дни преди датата на прилагане на временни мерки, но не и преди датата на откриване на разследване, ако:

а) вносът е регистриран в съответствие с член 14, параграф 5;

б) на съответните вносители ⌦ е предоставена ⌫ възможност ⌦ от страна на Комисията ⌫ да изразят становище;

в) за въпросния продукт има данни за дъмпинг, осъществяван за продължителен период от време или че вносителят е знаел или е бил длъжен да знае за дъмпинга, като степен на съществуване и на твърдяна или действителна вреда; и

г) в допълнение към нивото на внос, причинил вреда през разследвания период се наблюдава допълнително съществено нарастване на вноса, който с оглед на времетраенето, обема и други фактори, е вероятно съществено да намали изравнителния ефект на окончателното антидъмпингово мито, което трябва да се приложи.

5. При нарушение или оттегляне на гаранция, окончателни мита могат да се налагат за продукти, въведени в свободно обращение до 90 дни преди прилагането на временни мерки, ако вносът е бил регистриран в съответствие с член 14, параграф 5 и при условие че такава ретроактивна оценка не се прилага към внос, осъществен преди нарушаването или оттеглянето на гаранцията.

Член 11

Срок на действие, преглед и възстановяване

1. Антидъмпинговите мерки са в сила в степента и за времето, които са необходими, за да се неутрализира ефектът от причиняващия вреда дъмпинг.

2. Срокът на действие на антидъмпинговите мита изтича пет години след датата на налагането им или пет години от датата на приключване на последния по ред преглед на дъмпинга и вредата от него, освен ако по време на някой преглед не е установено, че изтичането на този срок вероятно ще доведе до продължаване или повторение на дъмпинга и вредата от него. Прегледи при изтичането на срока на действие на митата се предприемат по инициатива на Комисията или по искане на или от името на производителите на ⌦ Съюза ⌫, като мярката остава в сила до приключване на прегледа.

Преглед при изтичането на срока на действие се предприема, когато в искането се съдържат достатъчно доказателства, че изтичането на действието на мерките по всяка вероятност ще доведе до продължаване или повтаряне на дъмпинга и вредата от него. Вероятността може да бъде подкрепена, например, с доказателства за продължаващ дъмпинг и вреда или доказателства, че отстраняването на вредата се дължи изцяло или отчасти на съществуването на мерки, или доказателства, че положението на износителите или условията на пазара са такива, че биха указали вероятност от по-нататъшен вредоносен дъмпинг.

При провеждане на разследванията по настоящия параграф, на износителите, вносителите, представителите на страната на износа и на производителите от ⌦ Съюза ⌫ се предоставя възможност да развият, опровергаят или предоставят коментари по въпросите, повдигнати в искането за преглед, и в заключенията се отчитат пълно всички съответни и надлежно подкрепени с документи доказателства, представени във връзка с въпроса доколко е вероятно или не изтичането на срока на действие на мерките да доведе до продължаване или повтаряне на дъмпинга и вредата от него.

Известие за предстоящото изтичане на срока на действие се публикува в *Официален вестник на Европейския Съюз* в подходящ момент през последната година от прилагането на мерките, както е определено в настоящия параграф. След това, но не по-късно от три месеца преди изтичането на петгодишния период, производителите от Общността имат право да подадат искане за преглед в съответствие с втората алинея. Публикува се и известие за действителното изтичане на срока на действие на мерките по настоящия параграф.

3. Необходимостта от продължаване на действието на мерките може също да се преразглежда, ако това е оправдано — по инициатива на Комисията или по искане на държава-членка — или, в случаите когато е изминал разумен период от най-малко една година от налагането на окончателната мярка, по искане на износител, вносител или производители от ⊠ Съюза ⊠, като искането съдържа достатъчно доказателства в подкрепа на необходимостта от подобен междинен преглед.

Процедура по междинен преглед се открива, когато искането съдържа достатъчно доказателства, че продължаване на действието на мярката не е вече необходимо за компенсиране на дъмпинга и/или че няма вероятност причиняването на вреда да продължи или да се повтори, ако мярката се отмени или измени, или че действащата мярка не е или вече не е достатъчна за неутрализиране на дъмпинга, който причинява вреда.

При провеждане на разследванията съгласно настоящия параграф Комисията има право, inter alia, на преценка доколко е налице съществена промяна на обстоятелствата по отношение на дъмпинга и вредата от него и доколко съществуващите мерки постигат желания ефект да отстранят вредата по-рано установена съгласно член 3. За тази цел при окончателната преценка се вземат предвид всички релевантни и надлежно подкрепени от документи доказателства.

4. Преглед се извършва и с цел определяне на индивидуален дъмпингов марж за новиизносители от страната на износа, които не са изнасяли продукта през периода на разследването, на което се основават мерките.

Такъв преглед се предприема, ако нов износител или производител може да докаже, че не е свързано лице с износителите или производителите в страната на износа, по отношение на които се прилагат антидъмпинговите мерки за продукта и че той действително е изнасял за ⊠ Съюза ⊠ след разследвания период или ако може да докаже, че е поел неотменимо договорно задължение за износ на голямо количество за ⊠ Съюза ⊠.

➔$_3$ Процедура по преглед за нов износител се открива и провежда в ускорени срокове, след като на производителите от Съюза е дадена възможност да отправят коментар. ➔ Регламентът на Комисията, по силата на който се открива процедура по преглед, отменя действащото мито по отношение на съответния нов износител, като изменя регламента, с който е наложено съответното мито и въвежда регистрационен режим за съответния внос в съответствие с член 14, параграф 5, за да се гарантира възможността за ретроактивно налагане на антидъмпингово мито, считано от датата на откриване на процедурата по преглед, ако този преглед приключи с установяване на дъмпинг по отношение на такъв износител.

Разпоредбите на настоящия параграф не се прилагат, когато са наложени мита по член 9, параграф 6.

5. Съответните разпоредби на настоящия регламент по отношение на процедурите и провеждането на разследванията, с изключение на онези, които се отнасят до сроковете, се прилагат за всеки преглед, извършван съгласно параграфи 2, 3 и 4.

Прегледите, извършвани по параграфи 2 и 3, се извършват експедитивно, като нормалният срок за това е 12 месеца от датата на започване на прегледа. При всички случаи, прегледът съгласно параграфи 2 и 3 завършва не по-късно от 15 месеца след откриването.

Преразглеждания съгласно параграф 4 при всички случаи приключват в срок от девет месеца след откриването им.

Когато преглед, провеждан съгласно параграф 2, започне докато паралелно тече преглед съгласно параграф 3 в рамките на същата процедура, прегледът по параграф 3 приключва в срока, предвиден за прегледа по параграф 2.

Когато разследването не е приключило в рамките на сроковете, посочени във втора, трета и четвърта алинея, мерките:

– престават да бъдат валидни за разследвания по параграф 2,

– престават да бъдат валидни в случай на разследвания, провеждани паралелно по параграфи 2 и 3, когато или разследването по параграф 2 е било открито, докато е текло преразглеждане по параграф 3 в рамките на същата процедура или такива преразглеждания са били открити по същото време, или

– остават непроменени за разследвания по параграфи 3 и 4.

За изтичането или оставянето в сила на мерките съгласно настоящия параграф се публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 7 (адаптиран)

6. Преразглежданията по този член се откриват по инициатива на Комисията. Комисията решава дали да започне или не преглед по параграф 2 от настоящия член в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 15, параграф 2. Освен това Комисията предоставя информация на държавите членки, когато даден оператор или държава членка е подал(а) искане, оправдаващо започването на преглед съгласно параграфи 3 и 4 от настоящия член, и Комисията е приключила с анализа му, или когато самата Комисия е решила, че необходимостта мерките да продължават да бъдат налагани следва да се преразгледа.

Когато преразглежданията го налагат, мерките се отменят или остават в сила съгласно параграф 2 от настоящия член или се отменят, остават в сила или се изменят съгласно параграфи 3 и 4 от настоящия член, в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3.

Когато мерките се отменят за индивидуални износители, но не и за страната като цяло, тези износители продължават да са обект на процедурата и могат да бъдат подлагани автоматично на ново разследване при всеки пореден преглед, предприемано за съответната страна в съответствие с настоящия член.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

7. Когато преглед на мерки в съответствие с параграф 3 е в ход в края на периода на прилагане на мерките по смисъла на параграф 2, съответният преглед отчита и обстоятелствата, изложени в параграф 2.

8. Независимо от параграф 2 вносител може да предяви искане за възстановяване на събрани мита, ако се докаже, че дъмпинговият марж, на чиято основа са платени митата, е бил елиминиран или редуциран до ниво, по-ниско от нивото на действащото мито.

При предявяване на искане за възстановяване на антидъмпингови мита вносителят подава заявление до Комисията. Заявлението се депозира чрез държавата-членка, на територията на която продуктите са допуснати за свободно обращение, в рамките на шест месеца, считано от датата, на която размерът на наложените окончателни мита е бил надлежно определен от компетентните органи или считано от датата, на която е взето решение да се съберат окончателно обезпечените като временно мито суми. Държавите-членки незабавно препращат заявлението до Комисията.

Заявление за възстановяване на мита се приема, че е надлежно подкрепено от доказателства, само когато съдържа точна информация за сумата, за която се претендира възстановяване на антидъмпингови мита и цялата митническ документация, свързана с изчисляването и заплащането на тази сума. Заявлението съдържа също така доказателства, за представителен период от време, за нормалните стойности и експортните цени за ⊠ Съюза ⊠ на износителя или производителя, обект на митата. В случаите, когато вносителят не е свързано лице със съответния износител или производител и информацията за това не е в непосредствена наличност, или когато износителят или производителят не е готов да предостави тази информация на вносителя, заявлението съдържа декларация на износителя или производителя, че дъмпинговият марж е редуциран или елиминиран, по смисъла на този член, и че релевантните подкрепящи доказателства ще бъдат предоставени на Комисията. Когато тези доказателства от износителя или производителя не постъпят в рамките на разумен период от време, заявлението се отхвърля.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 7

Комисията решава дали и в каква степен заявлението следва да бъде удовлетворено. Тя може да реши по всяко време да открие процедура за междинен преглед, при което информацията и заключенията от този преглед, проведено в съответствие с разпоредбите за провеждане на подобни преразглеждания, се използват, за да се определи дали и в каква степен възстановяването е оправдано. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато приключи с анализа на заявлението.

↓ 1225/2009 (адаптиран)
➔1 Коригендум, OB L 7, 12.1.2010 г., стр. 22

Възстановяването на мита се осъществява в нормалния случай в рамките на 12 месеца, но при никакви обстоятелства не може да се забави повече от 18 месеца, считано от

датата, на която вносителят на продукта, за който е наложено антидъмпингово мито, е подал надлежно подкрепено с доказателства заявление с искане за възстановяване.

Плащането на разрешено възстановяване на мито следва да се осъществява обикновено от държавите-членки в рамките на 90 дни от вземането на решението на Комисията.

9. При провеждането на всеки преглед или разследване за възстановяване на мита съгласно настоящия член Комисията прилага, ако няма промяна в обстоятелствата, същата методология, която е била приложена при разследването, довело до налагане на мито, при надлежно отчитане на член 2, и по-специално параграфи 11 и 12 от него, и на член 17.

10. При провеждане на всяко разследване съгласно настоящия член Комисията проверява достоверността на експортните цени в съответствие с член 2. При вземане на решение за конструиране на експортната цена в съответствие с член 2, параграф 9 Комисията обаче я изчислява без приспадане на сумата за заплатени антидъмпингови мита, ако са предоставени окончателни доказателства, че митото е надлежно отразено в препродажните цени и производните от тях продажни цени в ⌦ Съюза ⌫.

Член 12

➔1 Изчерпване ←

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 8

1. Когато промишлеността на Съюза или друга заинтересована страна подадат, обикновено в рамките на две години след влизане в сила на мерките, достатъчна информация, показваща, че след първоначалния период на разследване и преди или след налагането на мерките експортните цени са се понижили или че няма колебание на цените на препродаване или на последващите продажни цени на внесените продукти в Съюза, или че това колебание е недостатъчно, Комисията може да започне разследването отново, за да се провери дали мярката е имала ефект върху горепосочените цени. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато дадена заинтересована страна е подала достатъчна информация, оправдаваща започването на разследването отново, и Комисията е приключила с анализа й.

↓ 1225/2009 (адаптиран) ➔1 Коригендум, ОВ L 7, 12.1.2010 г., стр. 22

Разследването може също така да бъде започнато отново при условията, посочени в първа алинея, по инициатива на Комисията или по молба на държава-членка.

2. ➔1 По време на подновеното в съответствие с настоящия член разследване на износителите, вносителите и производителите от ⌦ Съюза ⌫ се предоставя възможност да разяснят ситуацията по отношение на препродажните цени и производните от тях продажни цени: ако заключението е, че мярката е следвало да повлияе на тези цени, тогава с цел да се отстрани установената предварително в съответствие с член 3 вреда, експортните цени се определят отново в съответствие с член 2 и дъмпинговите маржове се преизчисляват, така че да отчетат новоопределените експортни цени. Когато се счита, че условията на член 12, параграф 1 са изпълнени

поради намаляване на износните цени, което се е случило след периода на първоначално разследване и преди или след налагането на мерките, дъмпинговите маржове могат да бъдат преизчислени, за да се отчетат тези по-ниски експортни цени. ←

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 8

3. Когато подновеното разследване по настоящия член покаже нараснал дъмпинг, действащите мерки могат да бъдат изменени от Комисията, която действа в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3, в съответствие с новите констатации за експортните цени. Размерът на антидъмпинговото мито, наложено съгласно настоящия член, не надвишава двойния размер на първоначално наложеното мито.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

4. Съответните разпоредби на членове 5 и 6 се прилагат за всички подновени разследвания, провеждани съгласно настоящия член, с изключение на изискването, такива подновени разследвания да се провеждат експедитивно и по правило да приключат в рамките на шест месеца след датата на започване на подновеното разследване. При всички случаи такива подновени разследвания приключват в рамките на девет месеца след започване на подновеното разследване.

Когато подновеното разследване не бъде приключено в рамките на сроковете, посочени в първата алинея, мерките остават непроменени. Известие за оставянето в сила на мерките по настоящия параграф се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Предполагаеми промени на нормалната стойност се вземат под внимание по силата на настоящия член, само ако в сроковете, заложени в известието за откриване на разследване, на Комисията е предоставена пълна информация, надлежно подкрепена с доказателства за преразгледани нормални стойности. Ако разследването включва преглед на нормални стойности, вносът може да бъде подложен на регистрационен режим в съответствие с член 14, параграф 5 в очакване на изхода от подновеното разследване.

Член 13

Заобикаляне

1. Обхватът на антидъмпинговите мита, наложени съгласно настоящия регламент, може да бъде разширен върху вноса от трети страни на сходни продукти, независимо дали последните са леко видоизменени или не, или за внос на леко видоизменени сходни продукти от страната, подложена на мерките, или части от същите, когато е налице заобикаляне на действащите мерки.

Обхватът на антидъмпингови мита, които не надвишават остатъчното антидъмпингово мито, наложено съгласно член 9, параграф 5 може да бъде разширен и върху вноса от дружества, които се ползват от индивидуални мита в страните, подложени на мерки, когато е налице заобикаляне на действащите мерки.

Заобикалянето се определя като промяна в схемите на търговия между трети страни и ⌦ Съюза ⌫ или между отделни дружества и страната, обект на мерките и ⌦ Съюза ⌫, което произтича от практика, процес или дейност, за които няма достатъчно основание или икономическа обосновка освен налагането на митото, и когато има доказателства за нанесена вреда или за това че коригиращият ефект на митото е изложен на риск по отношение на цените и/или количествата на сходния продукт, и когато има доказателства за дъмпинг във връзка с предварително определените нормални стойности за сходните продукти, ако това е необходимо съгласно разпоредбите на член 2.

Практиката, процесът или дейността, посочени в първата алинея, включват, *inter alia*:

а) лекото видоизменение на съответния продукт, за да може той да попадне в митнически кодове, които принципно не са предмет на мерките, при условие че видоизменението не променя същностните характеристики на продукта;

б) изпращането на продукта, обект на мерките, през трети страни;

в) реорганизацията от страна на износителите или производителите на схемите им за търговия и техните търговски канали в страната, обект на мерки, с крайна цел продуктите им да бъдат изнесени за ⌦ Съюза ⌫ чрез производители, ползващи се от индивидуални ставки на митата, по-ниски от митата, приложими за продуктите на производителите;

г) при обстоятелствата посочени по-долу, параграф 2, комплектоването на части чрез операция по комплектоване в ⌦ Съюза ⌫ или в трета страна.

2. Комплектоването в ⌦ Съюза ⌫ или в трета страна се разглежда като заобикаляне на действащите мерки, когато:

а) комплектоването е започнало или значително е нарастнало от или непосредствено преди откриването на антидъмпингово разследване и съответните частиса с произход от страната, обект на мерки; и

б) частите съставляват 60 % или повече от общата стойност на всички части на комплектования продукт, като не се разглежда обаче като заобикаляне случаят, когато добавената стойност на включените в комплектоването или доокомплектоването части надвишава 25 % от производствените разходи; и

в) възстановителният ефект на митото, изразен като цени и/или количества на комплектования сходен продукт, намалява и има доказателства за дъмпинг по отношение на нормалните стойности, предварително установени за сходни или подобни продукти.

⬇ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 9

3. Разследвания по настоящия член започват по инициатива на Комисията или по искане на държава членка или друга заинтересована страна въз основа на достатъчно доказателства по отношение на факторите, посочени в параграф 1. Разследването започва с регламент на Комисията, който може също така да дава указания на митническите органи да въведат регистрационен режим на вноса съгласно член 14, параграф 5 или да поискат гаранции. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато заинтересована страна или държава членка е подала искане,

оправдаващо започването на разследване, и Комисията е приключила с анализа му, или когато самата Комисия е решила, че е необходимо да се започне разследване.

Разследванията се извършват от Комисията. Комисията може да бъде подпомагана от митническите органи, а разследването приключва в рамките на девет месеца.

Когато окончателно установените факти оправдават продължаване на мерките, това се извършва от Комисията, която действа в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3. Продължаването на мерките влиза в сила от датата, от която е бил въведен регистрационен режим съгласно член 14, параграф 5 или на която са били поискани гаранции. Съответните процедурни разпоредби на настоящия регламент по отношение на започването и провеждането на разследванията се прилагат съгласно настоящия член.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

4. Вносът не подлежи на регистрационен режим по член 14, параграф 5 или на мерките, когато търговията се осъществява от дружества, ползващи се с освобождаване.

Искания за освобождаване, надлежно подкрепени с доказателства, се подават в рамките на сроковете, установени с регламента на Комисията за откриване на разследването.

В случай на практики, процеси или дейности за заобикаляне на мерките, които се случват извън ⊠ Съюза ⊠, на производителите може да бъде предоставено освобождаване от митата за разглеждания продукт, ако покажат, че не са свързани с производител, подлежащ на мерките, и е установено, че не са замесени в практики за заобикаляне, определени в параграфи 1 и 2.

В случай че практиката, процесът или дейността за заобикалянето се случва в рамките на ⊠ Съюза ⊠, на вносителите може да бъде предоставено освобождаване, ако покажат, че не са свързани с производители, подложени на мерките.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 9 (адаптиран)

Тези освобождавания се предоставят с решение на Комисията и остава в сила за срока и при условията, посочени в решението. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато приключи своя анализ.

↓ 1225/2009

Ако условията на член 11, параграф 4 са спазени, освобождаване може да бъде предоставено и след заключение на разследването, водещо до разширяване обхвата на мерките.

При условие, че е изтекла поне една година от разширяване обхвата на мерките и когато броят на страните, които искат или евентуално биха поискали освобождаване, е значителен, Комисията може да реши да започне преглед на разширяването на обхвата на мерките. Всеки такъв преглед се провежда съгласно разпоредбите на член 11, параграф 5 така, както се прилага към преразглеждания по член 11, параграф 3.

5. Настоящият член по никакъв начин не изключва нормалното прилагане на действащите разпоредби по отношение на митата.

Член 14

Общи разпоредби

1. Временни или окончателни антидъмпингови мита се налагат с регламент и се събират от държавите-членки под формата, в определения размер и в съответствие с всички останали критерии, определени в регламента, с който се налагат митата. Тези мита се събират независимо от митата, данъците и другите такси, налагани обикновено при внос на стоки.

Не се допуска едновременно налагане на антидъмпингово и изравнително мито при разглеждане на един и същ случай, възникнал поради дъмпинг или наличие на експортно субсидиране.

2. Регламентите, с които се налагат временни или окончателни антидъмпингови мита, както и регламентите или решенията, с които се приемат гаранции или с които се прекратяват разследвания или процедури, се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

По-специално при отчитане на необходимостта от защита на поверителна информация, такива регламенти и решения съдържат имената на износителите, ако е възможно, или на страните, предмет на разглеждане, описание на продукта и обобщение на съществените факти и съображения, релевантни за установяването на дъмпинг и причинена от него вреда. Във всеки конкретен случай екземпляр от регламента или решението се изпращат на известните заинтересовани страни. Разпоредбите на настоящия параграф се прилагат *mutatis mutandis* и при процедурите по преглед.

3. В съответствие с настоящия регламент могат да се приемат специални разпоредби, по-специално по отношение на общото дефиниране на понятието за произход, съдържащо се в Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета[11].

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 10

4. В интерес на Съюза действието на мерките, наложени по силата на настоящия регламент, може да бъде спряно за срок от девет месеца с решение на Комисията, взето в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 15, параграф 2. Спирането може да бъде продължено за допълнителен срок, ненадвишаващ една година, от Комисията, която действа в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 15, параграф 2.

Действието на мерките може да бъде спряно само когато пазарните условия са се променили временно в такава степен, че е малко вероятно вредата да настъпи отново в резултат на спирането, и при условие че на промишлеността на Съюза е била предоставена възможност да отправи коментари и тези коментари са взети предвид. Действието на мерките може да бъде възобновено по всяко време в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 15, параграф 2, когато отпаднат предпоставките за спирането.

---

[11] Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1).

↓ 1225/2009 (адаптиран) →1 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 10

→1 5. След като е информирала своевременно държавите членки, Комисията може да възложи на митническите органи да предприемат необходимите действия за въвеждане на регистрационен режим на внос, което да позволява последващо прилагане на мерки по отношение на този внос, считано от датата на регистрация. ← Регистрационен режим по отношение на внос може да се въвежда по искане на промишлеността на ⌦ Съюза ⌫, подкрепено с достатъчно доказателства, обосноваващи подобно действие. Регистрационен режим се въвежда с регламент, в който се дефинира целта на предприеманата мярка и ако е подходящо, предполагаемият размер на евентуалното бъдещо задължение. Регистрационен режим по отношение на внос не може да се въвежда за период, по-дълъг от девет месеца.

6. Държавите-членки информират Комисията ежемесечно за вноса на продукти, които са предмет на разследване или спрямо които са въведени мерки и за сумите от събраните в съответствие с този регламент мита.

7. Без да се засяга параграф 6 Комисията може да поиска от държавите-членки, за всеки отделен случай, да предоставят необходимата информация за ефективен контрол на прилагането на мерките. В това отношение се прилагат разпоредбите на член 6, параграфи 3 и 4. Всякакви данни, предоставени от държавите-членки съгласно настоящия член, попадат в обхвата на разпоредбите на член 19, параграф 6.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 11

Член 15

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

4. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011, във връзка с член 4 от него.

5. Съгласно член 3, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011, когато се използва писмената процедура за приемане на окончателни мерки по параграф 3 от настоящия член или за вземане на решение дали да се открие преглед с оглед изтичане на срока на действие по член 11, параграф 6 от настоящия регламент, тази процедура приключва без резултат, ако в рамките на определения от председателя срок, председателят реши така или мнозинство от членовете на комитета по член 5, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 182/2011 отправят искане в този смисъл. Когато се използва писмената процедура в

други случаи, при които е имало обсъждане на проекта за мярка в комитета, тази процедура приключва без резултат, ако в рамките на определения от председателя срок, председателят реши така или обикновено мнозинство от членовете на комитета отправят искане в този смисъл. Когато се използва писмената процедура в други случаи, при които не е имало обсъждане на проекта за мярка в комитета, тази процедура приключва без резултат, ако в рамките на определения от председателя срок, председателят реши така или най-малко една четвърт от членовете на комитета отправят искане в този смисъл.

6. Комитетът може да разглежда всеки свързан с прилагането на настоящия регламент въпрос, поставен от Комисията или по искане на държава членка. Държавите членки могат да изискват информация и да обменят мнения в рамките на комитета или пряко с Комисията.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

Член 16

Проверки на място

1. Ако счете за необходимо, Комисията провежда проверки на място с цел проверка на документацията на вносителите, износителите, търговците, представителите, производителите, търговските обединения и организации и достоверността на подадената информация за дъмпинг и вреда. При липса на точен и своевременен отговор проверка на място не може да бъде провеждана.

2. Комисията осъществява при необходимост разследвания в трети страни, в случай че получи съгласието за това на съответните дружества, нотифицира представителите на правителството на въпросната страна и те не възразят срещу разследването. След получаване на съгласието на съответните дружества, Комисията нотифицира органите на страната на износа за имената и адресите на дружествата, които трябва да бъдат посетени, както и за договорените за това дати.

3. Съответните дружествата получават информация за естеството на информацията, обект на проверка по време на проверката на място, както и за евентуална друга информация, която следва да бъде предоставена по време на такива проверки, без това да изключва възможността от предявяване на искания по време на проверката за повече подробности по събраната допълнително информация.

4. По време на разследванията, провеждани по параграфи 1, 2 и 3, Комисията се подпомага от длъжностни лица на държави-членките, изявили съответния интерес.

Член 17

Представителна извадка

1. Когато броят на жалбоподателите, износителите или вносителите, видовете продукти или броят на сделките е голям, разследването може да се ограничи до приемлив брой страни, продукти и сделки чрез използването на представителни извадки, които са статистически валидни, въз основа на наличната информация по време на подбора, или да се ограничи до най-големия представителен обем на производство, продажби или износ, чието изследване е възможно в рамките на наличното време.

2. Окончателният подбор на лица, видове продукти и осъществени сделки, осъществен съгласно тези разпоредби за получаване на представителна извадка, се прави от Комисията, като се предпочита представителната извадка да е съгласувана и одобрена от заинтересованите страни, при условие че тези заинтересовани страни са заявили себе си като такива и са предоставили достатъчна налична информация в рамките на три седмици от откриването разследването, за да може да се направи подбор на представителна извадка.

3. В случаите на ограничено разследване в съответствие с настоящия член все пак се определя индивидуален дъмпингов марж за всеки износител или производител, различен от първоначално подбраните, който представи в срока, определен от настоящия регламент, необходимата информация, освен ако броят на износителите или производителите е толкова голям, че индивидуалните разследвания биха затруднили разследването неоправдано и биха забавили приключването му в надлежен срок.

4. Ако е взето решение за представителна извадка и някоя или всички от подбраните страни демонстрират неоказване на съдействие, което има вероятност да се отрази съществено върху изхода на разследването, може да се направи нова представителна извадка.

При трайна висока степен на неоказване на съдействие или липса на достатъчно време за подбор на нова представителна извадка се прилагат съответните разпоредби на член 18.

Член 18

Неоказване на съдействие

1. В случай че заинтересована страна откаже достъп или по друг начин не предостави в срока, предвиден по настоящия регламент, необходимата информация или значително възпрепятства разследването, предварителните или окончателни заключения, положителни или отрицателни, могат да бъдат направени въз основа на наличните факти.

Ако се установи, че заинтересовано лице предостави невярна или подвеждаща информация, тази информация се изключва и се използват наличните факти.

Заинтересованите лица се предупреждават за последиците от неоказване на съдействие.

2. Непредоставянето на отговор на електронен носител не се тълкува като неоказване на съдействие, ако заинтересованата страна докаже, че предоставянето на отговор под тази форма би представлявало неоправдана допълнителна тежест или неоправдани допълнителни разходи.

3. Ако предоставената от заинтересована страна информация не е съвършена във всяко едно отношение, тя не се изключва автоматично, ако недостатъците в нея не са от естество, което да причини неоправдани трудности при достигането до логично приемливи заключения и ако информацията е предоставена по подходящ начин, навреме и може да бъде проверена, и ако страната е действала, полагайки всички усилия.

4. Ако доказателства или информация не бъдат приети, предоставящата ги страна се информира за съответните причини, като ѝ се дава възможност да предостави допълнителни разяснения в определения за това срок. Ако и допълнителните разяснения се счетат за незадоволителни, причините за изключването на доказателства

или информация от разследването се разгласяват и се включват в публикуваните констатации.

5. Ако определянето, включително на нормалната стойност, се прави на основата на разпоредбите на параграф 1, включително на основата на предоставена в жалбата информация, когато е възможно и постижимо във времевите рамки на разследването, данните се проверяват, като се съпоставят с информация от други налични независими източници като публикувани ценови листи, официални статистики за вноса и данни за митнически постъпления или с информация, получена в хода на разследването от други заинтересовани страни.

Тази информация може да включва съответни данни, отнасящи се до световния пазар или други представителни пазари, когато това е уместно.

6. Ако заинтересована страна отказва съдействие или оказва само частично съдействие, като по този начин препятства получаването на релевантна информация, резултатът от разследването за такава страна може да бъде по-малко благоприятен отколкото, ако тя би сътрудничила.

Член 19

Поверителност

1. Всяка поверителна по своя характер информация (защото например разгласяването ѝ би дало значително конкурентно преимущество на конкурент или би имало значителен отрицателен ефект за лицето, предоставило информацията или за трето лице, от което информацията е получена), както и информацията, предоставена от страни по разследването на поверителна основа, се разглежда от органите като поверителна, ако са посочени уважителни причини за това.

2. От заинтересованите страни, които предоставят информация на поверителна основа, се изисква да представят обобщения с неповерителен характер. Обобщенията с неповерителен характер са достатъчно подробни, за да позволят разбирането на смисъла на предоставената при поверителност информация. В изключителни случаи заинтересованите страни може да посочат, че информацията не подлежи на обобщаване. В тези изключителни случаи се декларират причините, поради които информацията не подлежи на ⌦ такова ⌫ обобщаване.

3. Ако се установи, че искането за поверителност не е обосновано и заинтересованата страна не желае да предостави информацията или да разреши разгласяването ѝ в обобщен вид, такава информация може да не бъде взета предвид, освен ако чрез подходящи източници се докаже, че тя е вярна. Исканията за поверителност не може да се отхвърлят произволно.

4. Настоящият член не изключва разгласяване на обща информация от органите на ⌦ Съюза ⌫ и по-специално на основанията, въз основа на които се вземат решения по силата на настоящия регламент, и на доказателствата, използвани от органите на ⌦ Съюза ⌫, ако съответните основания е необходимо да се разяснят в рамките на съдебно производство. При такова разгласяване трябва да се държи сметка за законния интерес на съответните лица да не се накърнява търговската им тайна.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 12

5. Комисията и държавите членки, включително служителите им, нямат право да разгласяват информация, получена по силата на настоящия регламент, за която предоставилото я лице е поискало поверително третиране, без изричното съгласие на това лице. Информация, обменяна между Комисията и държавите членки, както и вътрешните документи, изготвяни от органите на Съюза или от държавите членки, не се разгласяват, освен по реда на специалните разпоредби на настоящия регламент.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

6. Информацията, получена съгласно настоящия регламент, се използва само за целите, за които е била поискана.

Тази разпоредба не изключва възможността информация, получена в контекста на едно разследване, да се използва с цел откриване на други разследвания в рамките на същата процедура по отношение на разглеждания продукт.

Член 20

Разгласяване

1. Жалбоподателите, вносителите и износителите и техните представителни обединения, както и представителите на страната на износа имат право да изискат разгласяване на подробностите, подкрепящи основните факти и съображения, на основата на които са въведени временни мерки. Искания за такова разгласяване се правят писмено непосредствено след въвеждането на временни мерки, а разгласяването се прави също писмено във възможно най-кратък срок след подаване на искането.

2. Страните, посочени в параграф 1, имат право да поискат окончателно разгласяване на основните факти и съображения, на основата на които съществува намерение за препоръка за налагането на окончателни мерки или за прекратяване на разследване или процедура без въвеждане на мерки, като се отдава особено внимание на разгласяването на факти и съображения, различни от използваните при въвеждане на временни мерки.

3. Исканията за окончателно разгласяване по смисъла на параграф 2 се отправят в писмена форма до Комисията и се получават, в случаите на ⌦ налагане ⌫ на временни мита, не по-късно от един месец след публикуване на налагането на това мито. Когато не е ⌦ наложено ⌫ временно мито, на страните се предоставя възможност да поискат окончателно разгласяване в срок, определен от Комисията.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 13

4. Окончателното разгласяване се прави в писмена форма. То се извършва с оглед надлежно зачитане на изискването за защита на поверителната информация възможно най-бързо и обикновено не по-късно от един месец преди започването на процедурите, посочени в член 9. Ако Комисията не в състояние да разгласи някои факти или

съображения към този момент, те се разгласяват във възможно най-кратък срок след това.

Разгласяването не предопределя решенията, които могат да бъдат взети от Комисията впоследствие, но ако такива решения се основават на други факти и съображения, те се разгласяват във възможно най-кратък срок.

5. Забележки, направени след окончателното разгласяване, се вземат предвид само когато се получат в рамките на срок, определен от Комисията за всеки конкретен случай, като този срок е най-малко десет дни, при надлежно отчитане на спешността на случая. По-кратък срок може да бъде определен в случаите, когато трябва да се извърши допълнително окончателно разгласяване.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

Член 21

Интерес на ⌦ Съюза ⌫

1. Преценката дали интересът на ⌦ Съюза ⌫ налага намеса се основава на отчитане на различните интереси в тяхната цялост, включително на интересите на местната промишленост, търговците и потребителите. Преценка в съответствие с този член се прави само когато на всички заинтересовани лица е била предоставена възможност да изложат своите становища в съответствие с параграф 2. При такова изследване се отделя специално внимание на необходимостта да се елиминират нарушаващите търговията последици от вредоносен дъмпинг и да се възстанови реалната конкуренция. Мерки, определени на основата на установен дъмпинг и вреда от него, може да не се въвеждат, в случаите, когато органите, на основата на цялата получена информация, могат категорично да заключат, че въвеждането на тези мерки не е в интерес на ⌦ Съюза ⌫.

2. С цел да се подсигури солидна основа, която да позволи на органите да вземат предвид всички мнения и информации при формулиране на решението доколко въвеждането на мерки е в интерес на ⌦ Съюза ⌫ или не е, жалбоподателите, вносителите и техните представителни сдружения, представителните организации на търговците и на потребителите, имат право да се представят и да предоставят на Комисията информация в срок, определен в публикуваното известие за откриване на антидъмпингово разследване. Такава информация или подходящи обобщения на същата се предоставят на останалите страни, посочени в настоящия член, и те имат право да я коментират.

3. Страните, действали в съответствие с параграф 2, имат право да поискат устно изслушване. Такива искания се уважават, когато се предоставени в рамките на сроковете, определени в параграф 2 и когато съдържат обосновка какво от гледна точка на интереса на ⌦ Съюза ⌫ налага да бъдат изслушани.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 14 (адаптиран)

4. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да представят коментари по прилагането на временни мита. За да бъдат взети предвид, тези коментари трябва да бъдат получени в рамките на 25 дни от датата на прилагането на

съответните мерки, като коментарите или подходящи обобщения от тях се предоставят на други страни с право на отговор.

5. Комисията проучва информацията, която е надлежно предоставена, както и това до каква степен тя е представителна, като резултатите от този анализ, заедно със становище относно основателността ѝ, се предоставят на комитета като част от проекта за мярка, представен съгласно член 9. Изразените в рамките на комитета становища се вземат предвид от Комисията при условията, предвидени в Регламент (ЕС) № 182/2011.

6. Страните, действали в съответствие с параграф 2, имат право да искат да им бъдат изложени фактите и съображенията, които има вероятност да послужат като основа за вземане на окончателно решение. Тази информация се предоставя в рамките на възможното и без да засяга последващи решения на Комисията.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

7. Взема се предвид само информация, подкрепена с реални доказателства в полза на достоверността ѝ.

Член 22

Заключителни разпоредби

Настоящият регламент не изключва прилагането на:

а) специални правила, определени в споразумения, сключени между ⌦ Съюза ⌫ и трети страни;

б) регламентите на ⌦ Съюза ⌫ в областта на селскостопанския сектор и регламенти (ЕО) № 1667/2006[12], (ЕО) № 614/2009[13] и (ЕО) № ⌦ 1216/2009 ⌫ на Съвета[14]. Настоящият регламент действа в допълнение към тези регламенти и дерогира онези разпоредби в тях, които изключват прилагането на антидъмпингови мита;

в) специални мерки, освен ако те не влизат в противоречие с поети съгласно ⌦ Общото споразумение за митата и търговията ⌫ задължения.

↓ 37/2014, член 1 и приложението, точка 22, параграф 15

Член 23

Доклад

1. При надлежно зачитане на изискването за защита на поверителната информация по смисъла на член 19 Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета

---

12 Регламент (ЕО) № 1667/2006 на Съвета от 7 ноември 2006 година относно глюкозата и лактозата (ОВ L 312, 11.11.2006 г., стр. 1).

13 Регламент (ЕО) № 614/2009 на Съвета от 7 юли 2009 година относно общата система за търговия с яйчен албумин и млечен албумин (ОВ L 181, 14.7.2009 г., стр. 8).

14 Регламент (ЕО) № 1216/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за определяне на търговския режим, приложим за някои стоки, получени от преработката на селскостопански продукти (ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 10).

годишен доклад относно прилагането и изпълнението на настоящия регламент. Докладът включва информация относно прилагането на временни и окончателни мерки, прекратяването на разследвания без налагане на мерки, подновените разследвания, преразглежданията и проверките на място и дейността на различните органи, отговарящи за наблюдението на прилагането на настоящия регламент и изпълнението на произтичащите от него задължения.

2. Европейският парламент може да покани Комисията, в срок от един месец от представянето на доклада от нейна страна, на специално заседание на своята компетентна комисия, за да представи и разясни въпросите, свързани с прилагането на настоящия регламент.

3. Не по-късно от шест месеца след представянето на доклада пред Европейския парламент и Съвета Комисията го оповестява публично.

↓ 1225/2009 (адаптиран)

Член 24

Отмяна

Регламент (ЕО) № ⌦ 1225/2009 ⌫ се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 25

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след ⌦ деня на ⌫ публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*